

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 76 45 280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 21ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 77
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ -
ΜΑΡΤΙΟΣ 1999

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

«Σήμερα μαύρος ουρανός...», ακούγεται απ' την αυγή στις φτωχογειτονιές.

Κι αλήθεια, ένας μουντός, ένας θλιμμένος ουρανός πλακώνει όλες τις καρδιές.

Είναι κι εκείνη η καμπάνα, που με τ' αργό, τ' αδιάκοπο, το πένθιμο καμπανοχτύπημά της «βάφει κατάμαυρο και τον αγέρα». Όλα πενθούνε σήμερα.

Το μολυβένιο σύννεφο, που σκάλωσε βαρύ στην κορυφή τ' αντικρινού βουνού, μόλις που συγκρατεί το κλάμα του. Κι αν κάπου κάπου του ξεφεύγει κάποιο δάκρυ, γοργά ο ήλιος στέλνει τις αναιμικές του ακτίνες, ανάμεσα απ' τ' αραχνένια ξέφτια της ανοιξιάτικης αντάρας, που κρέμονται ως τη βαθιά τη ρεματιά, να το στεγνώσουν, μην τύχει η φαρμακάδα του μαράνει τα λουλούδια.

Οι μαργαρίτες θλιμμένες γέρνουν τ' ολόλευκο το κεφαλάκι τους μπροστά στο θεϊκό νεκρό.

Οι παπαρούνες στα κόκκινα βαμμένες απ' τ' άλικο το αίμα του Δημιουργού, που έπεσε εχθές τ' απόβραδο απ' το σταυρό στα πέταλά τους, μαδούν στο ήρεμο, το απαλό το αεράκι να στρώσουν στο στρατί χαλί, που οδηγεί στο «μήνιμα το καινό», που «λελατόμησε» ο Ιωσήφ στο βράχο.

Οι τριανταφυλλίες και οι βιολέτες προσφέρουν ολοπρόθυμα τα μυρωμένα άνθια τους, για να στολίσουν το νεκροκρέβατο του Ιησού.

Τ' αηδόνια μες τις πυκνές τις φυλλωσιές των ανθισμένων βάτων άρχισαν τα εγκόμια.

Ο κόσουφας στα πένθιμα ντυμένος σε μοιρολόγι γύρισε τ' ολόγλυκο τραγούδι του.

Κι αυτά τα πετεινάκια του χωριού απ' τα βαθιά χαράματα με δίκως έλεος, χωρίς οίκτου σταλαματιά, δεν έπαψαν ουδέ στιγμή στον Πέτρο, μα και σε μας, την άρνηση να μας θυμίζουν.

Κι αλήθεια, μια πλάση ολάκερη αρνήθηκε τον Κτίστη της.

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Στις 30 Ιανουαρίου, πραγματοποιήθηκε στον Πλάτανο το πρώτο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πλατάνου.

Ο Δήμαρχος κ. Λεων. Κωλέτας ζήτησε από τα Τοπικά Συμβούλια των Δημοτικών Διαμερισμάτων (χωριών), εν όψει του συμβουλίου, να εισηγηθούν δια των προέδρων τους τα προβλήματα των χωριών τους, που ζητούν επείγοντως λύσεις.

Ζήτησε ακόμη να αναφέρουν σε ποιά Δ.Ο.Υ. επιθυμούν να υπαχθεί το Διαμέρισμά τους, γιατί το Δημοτικό Συμβούλιο θα λάβει απόφαση να υπαχθούν όλα τα Δημοτ. Διαμερίσματα σε μια Δ.Ο.Υ. για την καλύτερη εξυπηρέτηση του Δήμου.

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας κ. Αθαν. Κ. Φούρλας, αφού συνεννοήθηκε και με τα υπόλοιπα μέλη του Συμβουλίου, έκαμε τις παρακάτω εισηγήσεις:

Το Νεχώρι επιθυμεί να παραμείνει στη Δ.Ο.Υ. Θέρμου, όπου και υπάγεται.

Ως προς τα προβλήματα, που απασχολούν το χωριό μας και τα οποία ζητούν άμεσα λύ-

σεις, ανέφερε τα παρακάτω:

1. Να διατηρηθεί ο δρόμος ΝΕΧΩΡΙ - ΨΗΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ανοιχτός και με καλή βατότητα καθ' όλη τη διάρκεια του χειμώνα, γιατί αποτελεί τη μοναδική προς το Καρπενήσι διέξοδο, μετά την κατολίσθηση της 24ης Επαρχιακής οδού στην Αράκωβα.

2. Το Λεωφορείο του ΚΤΕΛ Ναυπάκτου να περνάει και από το χωριό μας σε κάθε δρομολόγιό του προς Αράκωβα.

3. Ο γιατρός του αγροτικού ιατρείου Αράκωβας να επισκέπτεται τακτικά το χωριό μας, για να εξυπηρετούνται οι κάτοικοί του.

4. Να κατασκευαστούν μερικοί εσωτερικοί δρόμοι και να δημιουργηθούν δύο τουλάχιστον εσωτερικοί οδικοί άξονες προσπελάσιμοι από αυτοκίνητο για την εξυπηρέτηση των χωριανών μας, αλλά και για την μελλοντική αποκομιδή των σκουπιδιών.

5. Να επισκεφτεί ειδικός το χωριό και να ελέγξει το υδραγωγείο και να αποφανθεί για την απολύμανσή του και για τυχόν επισκευές ή βελτιώσεις.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 14 Φεβρουαρίου, στα Γραφεία του Συλλόγου, πραγματοποιήθηκε η επίσημη Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας.

Στην αρχή ο Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου Βασίλης Μέρμηγκας καλωσόρισε τους Συνέδρους και ευχήθηκε επιτυχία των εργασιών. Αφού διαπιστώθηκε απαρτία, η Γενική Συνέλευση προχώρησε στην εκλογή του Προεδρείου. Πρόεδρος εκλέχτηκε ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας ο κ. Σπύρος Βλάχος.

Ο εκλεγείς Πρόεδρος, αφού ευχαρίστησε τους συνέδρους για την εκλογή του, έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, για να εκθέσει τα πεπραγμένα για το 1998.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. παίρνοντας το λόγο ευχαρίστησε όλους για την παρουσία τους στη Γενική Συνέλευση, «γιατί η παρουσία μας και η ενεργός συμμετοχή μας στο Σύλλογο από δω και μπρος, όπως είπε, είναι επιβεβλημένη και απαραίτητη».

Ήδη από 1.1.1999 το σχέδιο «Καποδίστριας» βρίσκεται σε εφαρμογή και οι νέοι Δήμοι είναι πραγματικότητα.

Τα προβλήματα, που προκύπτουν και θα εμφανίζονται στο μέλλον, θα είναι πολλά και πολυπλοκά κι οι Σύλλογοι των Δημοτικών Διαμερισμάτων, μετά την κατάργηση των Κοινοτήτων, καλούνται να παίξουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση λύσεων στα προβλήματα της περιοχής, στηρίζοντας έτσι στο δύσκολο έργο της τη νεοσύστατη Διοικητική μονάδα του Δήμου. Κι αυτό θα γίνεται όλο και πιο εμφανές με την πάροδο του χρόνου».

Ευχαρίστησε ιδιαίτερα τους:

1. κ. Δημήτριο Καρανδρίκα, που με ενέργειές του η Τράπεζα Άλφρα Πίστως χορήγησε στο Σύλλογό μας ένα φωτοτυπικό μηχάνημα και ένα FAX.

2. Την κ. Κική Φούρλα για την προσφορά της ανθοδέσμης, των δώρων και των κρασμάτων προς τους συγχωριανούς μας στην Πρωτοχρονιάτικη γιορτή του Συλλόγου και

3. Όλα τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου για την πολύτιμη βοήθειά τους και την υποδειγματική συνεργασία τους.

Κατόπιν έκαμε τον απολογισμό των πεπραγμένων του Διοικ. Συμβουλίου για το 1998, που έχει ως εξής:

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πραγματοποιήθηκαν δύο εκδηλώσεις το χρόνο που πέρασε:

1. Η βραδιά της φασουλάδας στο χωριό στις 25 Αυγούστου και

2. Η γιορτή της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Εκδόθηκαν 4 φύλλα του Ενημερωτικού Δελτίου του Συλλόγου μας, «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», τα υπ' αριθ. 73, 74, 75 και 76 με την επιμέλεια του Παντελή Μέρμηγκα.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Χρηματοδοτήθηκαν τα παρακάτω έργα στο χωριό:

1. Ο εμπλουτισμός της Παιδικής Χαράς του χωριού μας

ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ
Δήμαρχος: 61227
Γραμματέας: 62122
Απογευματινές ώρες:
48646 & 48702

με μια τριθέσια κούνια νηπίων, μια διθέσια τραμπάλα, μια τσουλήθρα νηπίων και ένα τραμπαλιστό αλογάκι.

2. Η διευθέτηση του χώρου, που τοποθετήθηκαν τα παραπάνω όργανα της Παιδικής Χαράς.

3. Η αλλαγή της πέτρινης σκαλιστής κούπας της βρύσης της πλατείας και

4. Η καθαριότητα της πλατείας και των περλις αυτών χώρων και δρόμων.

ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Έγινε η επισκευή και τροποποίηση της ηλεκτρικής εγκατάστασης της αίθουσας και

2. Η αλλαγή και συμπλήρωση του φωτισμού της.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

1. Στάλθηκε επιστολή - αίτηση στην Τράπεζα Άλφρα Πίστως, για τη χορήγηση του φωτοτυπικού μηχανήματος και του FAX.

2. Υποβλήθηκε αίτηση στο Νομάρχη Αιτωλίας για το χαρακτηρισμό του κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου σε Πολιτιστικό Κέντρο του χωριού. Μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν υπήρξε απάντηση.

3. Υποβλήθηκε αίτηση στο Υπουργείο Πολιτισμού (με υπόδειξη του κ. Αλ. Φλώρου) για την ενίσχυσή μας.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Δόθηκε οικονομική ενίσχυση 285.000 δραχ. σε αναξιοπαθούντες συγχωριανούς μας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ο Ταμίας του Συλλόγου έκαμε τον οικονομικό απολογισμό

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το Σάββατο 14 Ιανουαρίου 1999, στις 6.30 μ.μ., στο «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ» έγινε η καθιερωμένη εκδήλωση της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας. Η αίθουσα γέμισε ασφυκτικά από χωριανούς μας όλων των ηλικιών.

Στην αρχή ο Πρόεδρος του Συλλόγου Βασίλης Μέρμηγκας καλωσόρισε τους χωριανούς μας εκ μέρους του Διοικητ. Συμβουλίου και ευχήθηκε στους παρευρισκόμενους και στους απανταχού Νεχωρίτες «καλή χρονιά, υγεία και ατομική και οικογενειακή ευτυχία».

Στη συνέχεια κάλεσε το σεβαστό μας Παναγιάννη, που τίμησε και φέτος την εκδήλωση με την παρουσία του, να ευλογήσει την πίτα.

Ο Παπαγιάννης σε σύντομο χαιρετισμό του τόνισε μεταξύ άλλων, πως ο καινούργιος χρόνος είναι μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για απολογισμό, όχι

μόνο οικονομικό, του περασμένου χρόνου, αλλά και πνευματικό τοιούτο και για προγραμματισμό της πνευματικής και ηθικής ζωής μας για τον καινούργιο χρόνο.

Ύστερα ευχήθηκε στους παρευρισκόμενους και σ' όλους τους Νεχωρίτες «καλή χρονιά» και ευλόγησε την πίτα, που έκοψε ο Πρόεδρος του Συλλό-

γου.

Τέλος προσφέρθηκαν αναψυκτικά, τυροπιτάκια και άλλα εκλεκτά μεζεδάκια ευγενική προσφορά της Αντιπροέδρου του Συλλόγου Κικής Φούρλα, την οποία ευχαριστούμε θερμά.

Όλοι έμειναν ενθουσιασμένοι από τη σεμνή αυτή εκδήλωση του Συλλόγου και ευχήθηκαν «και του χρόνου».

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Με πιστώσεις, που αντήθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ με ενέργειες του Δημήτρη Λάππα, κατασκευάζεται ο δρόμος από την Ασπρόβρυση ως το Παλιονέχωρο (οικόπεδο Σχολείου).

Μέχρι στιγμής έχει ριχτεί το χαλί σε όλο το μήκος του δρόμου και αναμένεται οδοστρωτήρας για να το πατήσει. Απομένει ακόμη η διάνοιξη των ρειθρών για την απορροή των γμβρίων υδάτων.

- Στις 8 Φεβρουαρίου έγινε η δημοπρασία της πιστώσεως των 4 δισεκατομμυρίων δραχ., που χορηγήθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ για μια σειρά έργων γύρω από την υπό κατασκευή λίμνη του Ευήνου. Μέσα σ' αυτά ανήκουν: η ασφατιόστρωση του τμήματος της 24ης επαρχιακής οδού Φράγμα Ευήνου - Αϊ-Γιάννης Νεοχωρίου και ο δρόμος Νεχώρι - Ψηλός Σταυρός.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας
Εύχεται σ' όλους τους
χωριανούς μας και τους φίλους
του χωριού μας
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΙ
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Ειρήνη Μ. Καλαθά απέκτησε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

- Η Αθηνά Παπαδημητρίου (το γ. Νικ. Θ. Καλαθά) στην Αμερική, γέννησε δύο υγιέστατα αγοράκια.

- Η Μαρία Κάππα - Τζώρτζη (το γ. Τασίας Γ. Τσιτζίλη) γέννησε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΑΡΑΒΒΩΝΕΣ

Έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου η Μαρία Ν. Μασγάλα και ο Κολοβός Βασίλειος. Καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Γιαννούλα Γ. Φλώρου.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Παπαλέξης.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στις U.S.A. ο Αθανάσιος Χ. Κατσαούνης.

- Πέθανε στη Ναύπακτο και κηδεύτηκε στο χωριό η Ευαγγελία Αντ. Πλάκα.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

- Ο Γεώργιος Αλ. Φλώρος διορίστηκε Υποθηκοφύλακας του Υποφυλακείου Αμαρουσίου.

- Ο Σπύρος Ν. Μπαζιώνης διορίστηκε στην Τράπεζα Κύπρου.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ

ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥΣ

- Ο Δημήτριος Ι. Μάλλιος παρουσιάστηκε στο Στρατό και υπηρετεί τη θητεία του.

- Ο Χρήστος Απ. Κρανιάς παρουσιάστηκε στο στρατό και υπηρετεί τη θητεία του στις ειδικές δυνάμεις.

Καλά φανταράκια.

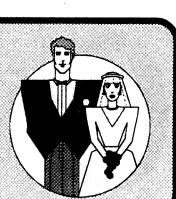
ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Η Βασιλική Κ. Μαρούδα επιλέχτηκε από το Υπουργείο Παιδείας να φοιτήσει στο Πρόγραμμα Σπουδών Επιλογής (Π.Σ.Ε.) στο Τμήμα χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες.

- Ο Γεώργιος Μπαλογιάννης (το γ. Λίτσας Γ. Καλαθά) ήρθε 4ος στους Πανελληνίους αγώνες TENIS 14 ετών, που πραγματοποιήθη-

Κοινωνικά

καν τόσο στη Λαμία όσο και στη Βάρη Αττικής.

- Ο Γεώργιος Μπαλογιάννης είναι αθλητής του TENIS στο Σύλλογο Δήμου Περιστερίου.

Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

- Σας ευχαριστούμε θερμά για τα συλλυπητήριά σας στο μεγάλο μας πόνο. Ευχόμεθα σε σας και σε όλους τους Νεχωρίτες υγεία και ευτυχία. Επιτρέψτε μας μια μικρή δωρεά 200 δολλ. εις μνήμη του αγαπημένου μας συζύγου και πατέρα: ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘ. ΠΑΝΑΓΟΥ.

Με εκτίμηση
Η σύζυγος: Μαρία Ιωάν. Πανάγου

Ο υιός: Ευθύμιος Ιωάν. Πανάγος

- Η οικογένεια Αικατερίνης Λ. Κωλέττα ευχαριστεί τους συγχωριανούς της Νεχωρίτες για τη συμμετοχή τους στο πένθος για το θάνατο της μητέρας της

ΜΑΡΙΑΣ

Ν. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ

- Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους μας συμπαράσταν στην θλίψη μας για το χαμό της πολυαγαπημένης μας μητέρας

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ

Γ. ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑ

Τα παιδιά της
Χρήστος, Λεωνίδας, Νίκος, Ιωάννης, Θεόδωρος, Μαστροκώστα και Καλλιόπη Καφετζή.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

- Οι Αλέξανδρος, Νένα, Κώστας, Πέγκυ, Γιώργος και Βάλια Φλώρου, προσέφεραν στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας το ποσό των 100.000 δραχ. στη μνήμη της αδελφής και θείας τους Γιαννούλας Γ. Φλώρου.

- Η Τασία Γ. Κωσταρά προσέφερε στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας το ποσό των 110.000 δραχ. στη μνήμη: Ξένης και Νικολάου Κουβελά, Γεωργίου Κωσταρά, Ξένης Κωσταρά και Κων/νου Κουβελά.

- Ο Γεώργιος Φούρλας προσέφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας το ποσό των 10.000 δραχ. στη μνήμη Γιαννούλας Φλώρου.

- Ο Σύλλογος Νεχωριτών Αθηνών προσέφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας:

20.000 δραχ. στη μνήμη ΖΑΧΟΥ ΓΡΙΒΑ

20.000 δραχ. στη μνήμη ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ και

20.000 δραχ. στη μνήμη ΜΑΡΙΑΣ Ν. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ αντί στεφάνων.

- Στη μνήμη της ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ προσέφεραν στον Ιερό Ναό του χωριού μας οι:

Βάσω Μιχ. Κολοτούρου δραχ. 10.000 και

Χρυσάνθος και Μαίρη Τσαντρίζου δραχ. 15.000

- Στον Ιερό Ναό του χωριού μας προσέφεραν δρχ. 115.000 στη μνήμη της μητέρας τους

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ

Γ. ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑ

Τα παιδιά της
Χρήστος - Λεωνίδας - Νίκος - Ιωάννης - Θεόδωρος και Καλλιόπη Καφετζή (το γ. Μαστροκώστα).

- Στον Ιερό Ναό του χωριού μας οι Γεώργιος και Μαρία Πανάγου προσέφεραν το ποσό των 10.000 δραχ. στη μνήμη

ΚΩΝ/ΝΟΥ ΠΛΑΚΑ

- Η Κων/να Αθ. Λάππα στη μνήμη ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ προσέφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας το ποσό των 10.000 δραχ.

- Η Γιώτα Γ. Πανάγου στη μνήμη του συζύγου της ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥ προσέφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας το ποσό των 10.000 δραχ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

- Οι Αλέξανδρος, Νένα, Κώστας, Πέγκυ, Γιώργος και Βάλια Φλώρου προσέφεραν στο Σύλλογό μας δραχ. 100.000 στη μνήμη της αδελφής και θείας τους

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ

- Ο Νικόλαος και η Δώρα Κωστάκη προσέφεραν στο Σύλλογό μας δραχ. 50.000 στη μνήμη του ΚΩΝ/ΝΟΥ και της ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ.

- Στη μνήμη ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ προσέφεραν στο Σύλλογό μας και οι:

- Οικογένεια Καραμανίδη Δραχ. 10.000

- Ρόζα Ριζοπούλου Δραχ. 25.000

- Γιώργος και Μαρία Μούγια Δολ. 100

- Μαρία, Θανάσης και Γιάννης Αλπογιάννης Δολ. 50

- Μαγδαληνή και Τάσος Πλατάκος Δραχ. 5.000

- Οικογένεια Νικολάου Μπαζιώνη Δραχ. 10.000

- Παναγιώτης και Βάσω Κοκορογιάννη Δραχ. 5.000

- Οι, Βασίλειος και Ευαγγελία Παπακώστα, Απόστολος και Σαπφώ Τσιτσιμπέλη, Σωτήριος και Σπυριδούλα Τσαρούχη, Αικατερίνη και Λεωνίδας Κωλέττα, τα εγγόνια και δισέγγονα, προσέφεραν στο Σύλλογό μας το ποσό των 30.000 δραχ. στη μνήμη της μητέρας τους και της γιαγιάς τους ΜΑΡΙΑΣ Ν. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Βλάχου, προσέφερε στο Σύλλογό μας δραχ. 10.000 στη μνήμη

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ και

ΜΑΡΙΑΣ Ν. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ

- Η Μαρία Χρ. Αλπογιάννη προσέφερε στο Σύλλογό μας 50 δολάρια στη μνήμη ΜΑΡΙΑΣ Ν. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ.

- Ο Αντώνιος Παλιομήτρος προσέφερε στο Σύλλογό μας 100 δολάρια στη μνήμη της μητέρας του ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ και του αδελφού του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΛΙΟΜΗΤΡΟΥ.

- Η Ελένη Κ. Λειβαδίτη προσέφερε στο Σύλλογό μας και στη μνήμη του συζύγου της ΚΩΝ/ΝΟΥ με τη συμπλήρωση τριών ετών από το θάνατό του το ποσό των 5.000 δραχ.

- Ο Βασίλειος Τσουκαλής προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 5.000 δραχ. στη μνήμη του πεθερού του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΖΙΩΝΗ.

- Ο Γεώργιος και η Μαρία Π. Πανάγου προσέφεραν στο Σύλλογό μας δραχ. 10.000 στη μνήμη

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ

- Στη μνήμη ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Γ. ΦΛΩΡΟΥ προσέφεραν: οι Χάρη, Γιώργος, Αύρα και Σπύρος Ζάρκου στο φιλόπρωχο Ταμείο του Ιερού Ναού Αγίας Σοφίας Ν. Ψυχικού δραχ. 40.000.

- Οι Φόνη, Νίκος και Βασίλειος Παναγιωτόπουλου στο Λύκειο Παιδικό Ίδρυμα «Οι Άγιοι Ανάργυροι» δραχ. 40.000.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ Γ. ΦΛΩΡΟΥ

Μιά απέραντη καρδιά αγάπης και καλωσύνης

Εημερώνοντας Πρωτοχρονιά '99, μια απέραντη καρδιά αγάπης και καλωσύνης, μια τρυφερή και αθάνα ψυχή, εγκατέλειψε τον γήινο κόσμο στα 91 της χρόνια και πέταξε ψηλά προς τον ουράνιο κόσμο, εκεί «ένθα απέδρα πάσα οδύνη, λύπη και στεναγμός».

Η γνωστή σε όλους τους Νεχωρίτες Γιαννούλα Φλώρου, αδελφή του μεταστάντος στα τέλη Ιουλίου '98 Κώστα, έφυγε ήσυχਾ και ήρεμα, 6 μέρες πριν τη γιορτή της.

Αγαπούσε ανυπόκριτα όλους τους Νεχωρίτες και αγαπιότανε απ' όλους. Λάτρευε, πονούσε και λαχτάριζε το χωριό και το πατρικό της σπίτι (παλιό και καινούργιο) και κάθε καλοκαίρι πήγαινε αδιάκοπα στο χωριό. Τελευταία για λόγους υγείας δεν μπόρεσε να ικανοποιήσει το διακαή πόθο της ναρθεί στο χωριό. Στο μυαλό της και στη σκέψη της ήταν πάντοτε το χωριό και οι χωριανοί. Πρόθυμη, φιλόξενη, άκακη και χαρούμενη, πρόσφερε απλόχερα στους χωριανούς αγάπη, καλωσύνη και φιλοξενία. Αριστη νοικοκυρά σε φαγητά και γλυκά, καλούσε αδιάκριτα στο σπίτι της στο Ψυχικό, για φιλοξενία και περιποίηση, μουςαφερέους, συγγενείς και ξένους, έχοντας και μη έχοντας ανάγκη.

Το καλοκαίρι στο χωριό χαιρότανε ιδιαίτερα να την επισκέπτονται στο Αρχοντικό σπίτι των Φλωραίων, όσοι περισσότεροι χωριανοί και παρθεριστές, για να τους τρα-

- Η οικογένεια Γεωργίου Ρουχωτά στους «Γιατροί χωρίς Σύνορα» κάποιο χρηματικό ποσό.

- Τέλος στο Φιλόπρωχο Ταμείο του Ιερού Ναού της Θεοτόκου Κυνοσάργους δραχ. 20.000 οι, Νένα, Μαρία και Μάνος Μανουσάκη.

- Στη μνήμη ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Β. ΦΟΥΡΛΑ τα αδέρφια του προσέφεραν στο Σύλλογό μας το ποσό των 20.000 δραχ.

- Ο Κων/νος Σαμαράς από την Ολυμπιάδα Κοζάνης προσέφερε στη μνήμη του δασκάλου του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Β. ΦΟΥΡΛΑ στο Φιλόπρωχο Ταμείο του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Καισαριανής το ποσό των 10.000 δραχ.

- Η Αικατερίνη Κωστοπούλου στη μνήμη ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 100 δολλ.

- Ο Βασίλειος Κώτσαλος προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 30 δολλαρίων στη μνήμη ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ.

Ο Σύλλογος Νεχωριτών U.S.A. απέστειλε στο Σύλλογό μας το ποσό των 500 δολλαρίων για την ενίσχυση της έκδοσης του «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Ευχαριστούμε θερμά τον αδελφό Σύλλογο.

τάρει κάτι και να τους πει ένα καλό λόγο. Δεν ήξερε τι πάει να πει κακό, όλο το καλό ήξερε και αυτό προσέφερε με λόγια και έργα στους συνανθρώπους. Ήταν η γυναίκα με το χρυσό στόμα, τη χρυσή καρδιά και την άκακη ψυχή. Από την ψυχή της ανέβλυζαν αισθήματα ανθρωπιάς και αρετές αδιάφθορες από τη σημερινή ψυχοφθόρα εποχή μας.

Διέθετε το «εν τη ψυχῇ κάλλος», άμεμπτο ήθος, υψηλό και καλοκάγαθο χαρακτήρα, αιδημοσύνη, ευλάβεια και πίστη στο Θεό, γι' αυτό ο Πανάγαθος Θεός «θα τάξη την ψυχὴν αὐτῆς, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται» και «εν τόπω φωτεινῷ, εν τόπω χλοερῷ, εν τόπω ἀναψύξεως». Υπήρξε πρότυπο ηθικής, αφοσιωμένη και στοργική αδελφή και θεία.

Η κηδεία της έγινε τη Δευτέρα 4.1.99 στο Α' Κοιμητήριο Αθηνών και τάφηκε πολύ κοντά στον αδελφό της Κώστα. Στην κηδεία της χοροστάτησε Επίσκοπος και την παρακολούθησαν οι οικείοι της με δάκρυα στα μάτια, πλήθος Νεχωριτών και πολλοί άλλοι συγγενείς και φίλοι, ως και ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. Χ. Φωτόπουλος.

Αυτές οι λίγες γραμμές ας είναι ευλαβικό μνημόσυνο στην αιώνια μνήμη της. «Τότε πεθαίνουν οι νεκροί, όταν τους λησμονούμε».

Η αείμνηστη άφησε αγαθή μνήμη και δεν αστοχείται και δεν λησμονιέται.

N. Μπ.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγησιλάου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 52.36.835

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ - ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΑΥΤΟΥ

Άρθρο 1. Ιδρύεται σύνδεσμος αθηνηοβονηθικός και πατριωτικός υπό την επωνυμία «Σύνδεσμος Παλαιών Πολεμιστών» με σκοπόν:

1. Την ανάπτυξιν της συναδελφικής αλληλεγγύης προς υποστήριξιν των συμφερόντων των μελών και την σύσφιξιν δεσμών μεταξύ αυτών και την αυτοθυσίαν προς πραγματοποίησιν του επιδιωκόμενου σκοπού δια της υπακοής και της πειθαρχίας εις τας γενικές αποφάσεις του συνδέσμου.

2. Την χορήγησιν υπέρ των μελών αυτού προνομίων παρά του κράτους προς προστασίαν αυτών και την οικονομικήν ενίσχυσιν, που δια δανείων δι' αγροτικές, κτηνοτροφικές και πτηνοτροφικές ενισχύσεις.

3. Την περίθαλψιν των απόρων μελών και την δωρεάν εισαγωγήν αυτών εις τα διάφορα δημόσια και δημοτικά νοσοκομεία, την ίδρυσιν αγροτικού ιατρείου και την δωρεάν φαρμάκων.

4. Την εξύψωσιν του εθνικού φρονήματος, αναμόρφωσιν του Νεοέλληνα δια διαλέξεων και την δημιουργίαν μιας εξυγιασμένης κοινωνίας στηριζομένης επί θρησκευτικών και ανθρωπιστικών βάσεων.

5. Την δημοσίευσιν εις τοπικές εφημερίδας άρθρων προς εξυπηρέτησιν των ανωτέρω σκοπών του Σ.Π.Π.Ν.Ν.

6. Την ήλψιν παντός ετέρου μέτρου παρά του Διοικ. Συμβουλίου προς προστασίαν των οικογενειών των μελών και του καθόλου σκοπού ον επιδιώκει ο σύνδεσμος.

7. Την επιδίωξιν προς κατάληψιν δια προτιμήσεως δημοσίων θέσεων της περιφέρειας των μελών από μέλη έχοντα τα προσόντα, ως και κοινοτικών τοιούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

(Περί μελών εν γένει)

Άρθρο 2. Ο σύνδεσμος αποτελείται: 1. από τακτικά 2. επίτιμα και 3. από δωρητάς και ευεργέτας.

Άρθρο 3. Τακτικά μέλη λογίζονται άπαντες οι εγγεγραμμένοι Π.Π. οι έχοντες νόμιμα προσόντα δυνάμει του Νόμου περί προστασίας Π.Π.

Άρθρο 4. Δικαίωμα ψήφου έχουν άπαντα τα μέλη και ψηφίζουν αυτοπροσώπως εφ' όσον έχουν εκπληρώσει τας προς το Ταμείον υποχρεώσεις τους.

Άρθρο 5. Μέλη παρεκτερόμενα στερούνται του δικαιώματος της ψήφου κατ' απόφασιν του Διοικ. Συμβουλίου, συμφώνως τω άρθρω 11.

Άρθρο 6. Τα επίτιμα μέλη ως και οι ευεργέται και δωρηταί στερούνται του δικαιώματος της ψήφου και μη δυνάμενα ποσώς να αναμειχθώσι επί της διοικήσεως του συνδέσμου.

Άρθρο 7. Επίτιμα μέλη δύνανται να ονομασθώσι άτομα, ασχέτως της εφεδρικής ιδιότητός των, διακινόμενα εν τη κοινωνία, τη πολιτεία, τοις γράμμασι και ταις επιστήμαις, παρέχοντα όμως υπηρεσίας εις τον σύνδεσμον, μη δυνάμενα να ψηφίσωσι.

Άρθρο 8. Δωρηταί θεωρούνται οι προσφέροντες υπέρ του Ταμείου του συνδέσμου

500 δρχ., ευεργέται δε οι διαθέτοντες άνω τούτων.

Άρθρο 9. Τα τακτικά μέλη υποχρεούνται εις την καταβολήν μηνιαίως δρχ. πέντε (5) την συνδρομήν και δρχ. δέκα (10) ως δικαίωμα εγγραφής εφ' άπαξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

(Πόροι του συνδέσμου)

Άρθρον 10. Ο Σ.Π.Π.Ν.Ν. έχει τους εξής πόρους:

1. Το δικαίωμα της εγγραφής και τας μηνιαίας συνδρομάς εν γένει των μελών. 2. Τας δωρεάς, κληροδοσίας και κληρονομίας, τας προσόδους των παραστάσεων, διαλέξεων, εκδρομών κ.λ.π. εορτών, ως και πάσαν οικονομικήν ενίσχυσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

(Περί διαγραφής μελών)

Άρθρον 11. Ο Πρόεδρος του συνδέσμου δικαιούται να καλέσει εις απολογίαν, γραπτήν ή προφορικήν, παρεκτερόμενον μέλος και αναλόγου της πράξεώς του να εισηγηθή εις το Διοικ. Συμβούλιον την διαγραφήν του 1. όταν προδίδωσι τα συμφέροντα του συνδέσμου, 2. όταν δημοσιογραφησιν κατ' αυτού ή των μελών του Διοικ. Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

(Περί συνελεύσεων)

Άρθρον 12. Εις την συνέλευσιν των τακτικών μελών ανήκει η διοίκησις του συνδέσμου. Τα τακτικά μέλη συνέρχονται εις δύο τακτικές γενικές συνελεύσεις και εκτάκτους, οπόταν παραστεί ανάγκη.

Άρθρον 13. Η πρώτη τακτική συνέλευσις γίνεται την 1ην Κυριακήν του Ιανουαρίου, προς ανάδειξιν του Διοικητικού Συμβουλίου, εκλεγόμενον κατά διετίαν και η δεύτερα μίαν Κυριακήν του Απριλίου προς έγκρισιν του προϋπολογισμού.

Άρθρον 14. Έκτακτος συνέλευσις καλείται, όταν κρίνη τούτο πάνανκες ο πρόεδρος ή ζητηθή τούτο από τα 2/3 των συμβούλων ή το 1/20 των τακτικών μελών.

Άρθρον 15. Η τακτική γενική συνέλευσις θεωρείται ευρισκομένη εν απαρτία, όταν παρίστανται το ήμισυ πλέον ενός. Εν περιπτώσει μη απαρτίας, η γενική συνέλευσις συγκροτείται την επομένην Κυριακήν, οπότε θεωρείται εν απαρτία οσαδήποτε και αν παρίστανται μέλη. Τούτο ισχύει προκειμένου και τα περί εκτάκτων συνελεύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

(Περί εκλογών)

Άρθρον 16. Εκλογαί διενεργούνται παρά του Διοικ. Συμβουλίου κατά διετίαν και εκλέγεται επταμελής Διοικ. Συμβούλιον, ήτοι εξ σύμβουλοι και εις πρόεδρος, ονομαστικώς εκλεγόμενος. Είτα οι σύμβουλοι εκλέγουσι μεταξύ των κατά την συγκρότησιν εις σώμα τη προσκλήσει του εκλεγόντος Προέδρου, τον αντιπρόεδρον τον γραμματέα και τον ταμία.

Άρθρον 17. Το Διοικ. Συμ-

βούλιον εκλέγεται κατά πλειοψηφίαν υπό της γενικής συνελεύσεως υπό των εκόντων δικαίωμα ψήφου μελών δια μυστικής δια ψηφοδεητών ψηφοφορίας, εν ισοψηφία δε αποφασίζει ο κλήρος.

Άρθρον 18. Κατά την ημέραν των αρχαιρεσιών εκλέγονται δια ιδιαιτέρου ψηφοδεητίου και η Ελεγκτική Επιτροπή. Αύτη απαρτίζεται εκ τριών τακτικών μελών και δύο αναπληρωματικών, οι επιλαχόντες εν ταύτη έρχονται ως αναπληρωματικά μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής. Η εκλογή γίνεται ως εν άρθρω 17.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

(Καθήκοντα και υποχρεώσεις)

Άρθρον 19. Ο σύνδεσμος Π.Π.Ν.Ν. διοικείται υπό του Διοικ. Συμβουλίου εκλεγόμενον υπό της γενικής συνελεύσεως, σύμβουλοι κωλυόμενοι ή παραιτούμενοι αντικαθίστανται δια των αναπληρωματικών, οτινες λαμβάνονται εκ των επιλαχόντων κατά σειράν επιτυχίας. Εις το Δ. Συμβούλιον ανήκει η διαχείρισις και διοικήσις απάντων των συμφερόντων του συνδέσμου, η σύνταξις του Απολογισμού της διαχειρίσεως του παρελθόντος έτους και του Προϋπολογισμού του επό-ντος, ούς υποβάλλει εις την γενικήν συνέλευσιν προς έγκρισιν, υπόχρεοι εις την λογοδοσίαν είτε κατά το τέλος της θτείας του και δη την ημέραν των αρχαιρεσιών, είτε και οποτεδήποτε άηληοτε, εφ' όσον τούτο ήθελε ζητηθεί παρά της γενικής συνελεύσεως.

Άρθρον 20. Το Διοικ. Συμβούλιον συνέρχεται προς συνεδρίαν άπαξ του μηνός. Δύνανται να συγκληθεί και εκτάκτως υπό του προέδρου αυτού τη πρωτοβουλία του ή τη εγγράφω αιτήσει 4 τουλάχιστον μελών του Συμβουλίου. Των συνεδριάσεων τηρούνται πρακτικά υπογραφόμενα παρά των παρόντων συμβούλων, ίνα έχουν κύρος αι αποφάσεις του Διοικ. Συμβουλίου, απαιτείται η παρουσία 4 τουλάχιστων συμβούλων αι δε αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

Άρθρον 21. Ο πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου εκπροσωπεί τον σύνδεσμον εις όθας αυτού τας σχέσεις και ενώπιον πάσης αρχής και παντός δικαστηρίου, συγκαλεί το Διοικ. Συμβούλιο και διευθύνει τας συζητήσεις, υπογράφει μετά του γραμματέως ή του ταμίου αναλόγως της φύσεως του εγγράφου, πάντα τα έγγραφα και τα εντάγματα πληρωμών.

Άρθρον 22. Ο ταμίας του συνδέσμου μεριμνά δια την είσπραξιν παντός πόρου του Σ.Π.Π.Ν.Ν., τηρεί υπευθύνως τα σχετικά βιβλία ενεργεί τας διαφόρους πληρωμάς προσυπογράφων μετά του προέδρου τα σχετικά εντάγματα και πάσαν πράξιν καταθέσεως και αναλήψεως χρημάτων, κρατών εις τας χείρας του το

ποσόν μέχρι χιλίων (1.000) δρχ. δια τας προχείρους ανάγκας του συνδέσμου. Τα περισσεύοντα χρήματα κατατίθενται εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος. Είναι ο μόνος υπεύθυνος δια πάσαν ταμιακήν ανωμαλίαν ή δι' έλλειμμα οπουδήποτε και όθενδήποτε προερχόμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

(Περί τροποποιήσεως και διαλύσεως)

Άρθρον 24. Η τροποποίησις του καταστατικού γίνεται και αποφασίζεται δια πλειοψηφίας των τριών τετάρτων (3/4) των παρόντων μελών της γενικής συνελεύσεως.

Η τροποποίησις όμως του παρόντος καταστατικού δεν δύναται να γίνει προ της παρελεύσεως διετίας, ταύτης αρχομένης την 1ην Ιανουαρίου 1937.

Άρθρον 25. Ο σύνδεσμος διαλύεται, όταν ληφθή η περί τούτου απόφασις της γενικής συνελεύσεως ειδικώς προς τούτο συγκαλουμένης και απαρτιζομένης ως εν τω άρθρω 24, επτά τακτικών μελών παρόντων εν τη γενική συνελεύσει και διαφωνούντων ο σύνδεσμος δεν διαλύεται. Εν περιπτώσει διαλύσεώς του, η περιουσία του συνδέσμου περιέρχεται εις το σχολικόν τα-

μείον του Δημοτικού Σχοδείου της Κοινότητος Νεοχωρίου Ναυπακτίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄

(Γενικά διατάξεις)

Άρθρον 26. Δύνανται να εγγραφώσι και μέλη του Σ.Π.Π.Ν.Ν. και παλαιοί πολεμισταί περιχώρων.

Άρθρον 27. Μέλη τακτικά καθυστερούντα επί εξαμήνον την συνδρομήν των, δεν δύνανται να ψηφίσωσι και όταν καταβάλωσι τας καθυστερούμενας συνδρομάς των κατά τας ημέρας των αρχαιρεσιών αποκτώσι δε και το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, μετά ένα μήνα από της καταβολής των καθυστερημένων.

Άρθρον 28. Ο σύνδεσμος έχει σφραγίδα κυκλικήν και εν τω κύκλω και καθ' όλην την επιφάνειάν του εύζωνα με πλήρη εξάρτησιν και στάσιν προσοχής, περιφερειακώς δε η σφραγίς φέρει τας λέξεις «Σύνδεσμος Παλαιών Πολεμιστών Νεοχωρίου - Ναυπακτίας».

Άρθρον 29. Το παρόν καταστατικόν αποτελούμενον εξ εννέα (9) κεφαλαίων και είκοσι εννέα (29) άρθρων εψηφίσθη και ενεκρίθη υπό των ιδρυτών του συνδέσμου.

Εν Νεοχωρίω τη 25 Φεβρουαρίου 1936

Οι ιδρυταί

Υπογραφές: Κ.Α. Μαρούδας, Κ. Λάμπας, Β. Κοητσώνης, Αθ. Παλιάτσας ή Λόης, Αρ. Μέμμος, Α. Παπακώστας και Ι. Καραγιάννης.

ΚΩΝ. ΜΑΝΤΗΣ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ ΚΑΙ Η ΕΝΩΣΗ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ ΓΙΟΡΤΑΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών και η Ένωση των Απανταχού Ρουμελιωτών, γιόρτασαν κι εφέτος τη γιορτή της Προστάτιδας των Ρουμελιωτών της Παναγίας της Προυσιώτισσας, στις 22.11.98.

Τελέστηκε Αρχιερατική Θεία λειτουργία στον παρακείμενο, του Π.Κ.Ρ., Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, χοροστατήσαντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλλίας και Ολυμπίας κ. Στέφανου, ο οποίος αναφέρθηκε συνοπτικά στην Προστάτιδα της Ρούμελης και του Ελληνικού Γένους Παναγία.

Ακολούθησε λιτάνευση της ιεράς εικόνας της Παναγίας από το Ναό του Αγίου Νικολάου, μέχρι την είσοδο του Πνευματικού Κέντρου, με τη συνοδεία της μουσικής του Δήμου Αθηναίων.

Ν. Μπ.

Στη συνέχεια εισήλθαν οι παρακολουθήσαντες την εκδήλωση στην αίθουσα τελετών του Π.Κ.Ρ.

Μετά από εισήγηση του Προέδρου του Π.Κ.Ρ. κ. Βασ. Κόκκινου, επιτ. Προέδρου του Αρείου Πάγου, μίλησε ο κ. Παν. Βλάχος, φιλόλογος, τ. Γεν. Επιθεωρητής Μ.Ε., με θέμα «Παναγία Προυσιώτισσα της Ελλάδος απάσης η Πρόμαχος».

Την εκδήλωση αυτή έκλεισε η χορωδία της Εστίας Ν. Σμύρνης.

Αθρόα υπήρξε η συμμετοχή των Ρουμελιωτών στην ανωτέρω εκδήλωση, μεταξύ των οποίων οι τ. Υπουργοί κ. Αλέξανδρος Φλώρος και η κ. Κέλλυ Μπουρδάρη. Επίσης, παραβρέθηκαν οι Πρόεδροι και τα μέλη των Δ.Σ. του Π.Κ.Ρ. και της Ε.Α.Ρ.

Μελαγχολούμε

Απογοητευτική και η φετεινή Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Όχι τόσο για την ισχνή απαρτία της, την οριακή θα έλεγε κανείς, όσο για την ηλικία των συνέδρων της.

Ο μέσος όρος αυτής της ηλικίας προσέγγιζε τα 60 χρόνια (!), πράγμα δυσοίωνο για το μέλλον του Συλλόγου.

Αν έλειπαν οι από καθήκοντος υποχρεωμένοι να παρίστανται στη Συνέλευση, τα μέλη δηλαδή του Διοικ. Συμβουλίου και τρεις ακόμη νέοι,

που η παρουσία τους σ' αυτή τους τιμά, θα έμοιαζε με το... ΚΑΠΗ της γειτονιάς.

Οι περισσότεροι από τους νέους μας, αγόρια και κορίτσια, μορτίμνησαν, ίσως, το πρωινό ρακάτι, τους αποκριάτικους περιπάτους ή τις εκδρομούδες τους.

Να, γιατί ήμε, ότι δε φαίνεται να έχει μέλλον ο ιστορικός μας Σύλλογος.

Τι να πει κανείς;

Δε ήμε τίποτα... Απλά μελαγχολούμε.

Ιστορίες παιδιές

Της βάβως τα ...καλά

Ήτανε, λέει, στο σπίτι η γριά με την αγκόνα της, κορίτσι πράμα σαν τα κρύα τα νερά.

Κάποια στιγμή βλέπει η βάβω το κορίτσι να βγάνει όλα της τα ρούχα, να βάζει στο κεφάλι στεφάνι από λουλούδια, να στέκει μπρος στον καθρέφτη του σπιτιού και να γυαλίζεται. Έλαμψε το σπίτι απ' το χυτό, σπητό κι ολόσφυχο κορμί του κοριτσιού.

Την είδε η γριά και τα 'χα-σε!

- Μουρή, τι φκιάν' ες αυτού; Τριλάθ' κις; Δε ντρέπεις λιγάκι απ' ξιγυμνώθ' κις μέρα μισ' μέρσα καρκατζόλι;

- Φόρεσα τα ...καλά μου και περιμένω τον αγαπημένο μου, απάντησ' όλο νάζι η μικρή.

Θάμαζε η βάβω...

- Α τήρα να ιδείς! μουρμούρισε...

Μίνια ζουή ιγώ, κουντά ουγδόντα χρόνια, δε φόρεσα τέτοια... καλά πούτέ μ' να καρτιρέσω τον αγαπημένο μ'! Όμως ποτέ δεν είνι αργά... Και πήρε την απόφαση.

Κατεβαίνει στην αυλή, μαζεύει αβασκαντήρες και μολόχες, που ήταν ανθισμένες, φτιάχνει μ' αυτές στεφάνι και, όταν κατάλαβε πως κόντευε η ώρα να γυρίσει ο ...γέροντάς της από τα «μαγαζιά», φοράει το στεφάνι στο κεφάλι, πετάει όλα της τα ρούχα και στέκει στον καθρέφτη για να κατρεφτιστεί.

Κάποια στιγμή μπαίνει κι ο γέροντας στο σπίτι. Βλέπει τη γριά «τσουπλάκι» και τα 'χα-σε!

Πάει τρελάθηκε, σκέφτηκε, η γριά!...

- Μουρή γριά, τι πράματα

είν' αυτά; Τι σ' έπιασι κι τσιτσιδωθ' κις; Α, πάγαινε να σκεπαστείς...

Μα όλο ναζάκια και σκέρ-τσα του λέει η γριά:

- Τήρα, φόρισα τα καλά μ' κι σι καρτιρώ!

Κοίταξε ο γέροντας τα «ειδή-σματα» της βάβως, που κρέμονταν σταφιδωμένα, είδε τις πίστρες και τις δίπλες του γέρικου κορμιού της, κούνησε μ' αποστροφή και αηδία το κεφάλι του και είπε:

- Φόρισες τα καλά σ' μουρή γριγιά, αλλά τ' αϊστό' ησις να τα σιδιρώ' εις.

Διήγηση Σ.Μ.

Για την αντιγραφή π.μ.

◆◆◆

Ανέβαινε φορτωμένη «το 'να τ' άλλο» από τα γιούρτια η θεια-Γιάνναινα κι ήταν απιθωμένη στην κοτρώνα να πάρει «νιαν ανάσα».

Κείνη την ώρα κατέβαινε κι ο μπαρμπα-Απόστολος. Χαιρέτισε τη Γιάνναινα και τράβηξε το δρόμο του. Η Γιάνναινα τον αντικαλημέρισε. Είχε όμως όρεξη για κουβεντούλα. Ενδιαφέρθηκε για την υγεία του τάχα, έτσι ν' αρχίσει την κουβέντα.

- Κι απέ τι κάνεις, Απουστό-λη μ';...

- Καλά είμι, απάντησ' ο Απόστολος, δίχως να κόψει το ρυθμό του βήματός του.

- Χαίρουμι, Απουστόλη μ', χαίρουμι, είπε η Γιάνναινα όλο γλύκα.

- Χαίρισι, δε χαίρισι, ιγώ καλά είμι, απάντησε ο Απόστολος κοφτά και τράβηξε το δρόμο του, κόβοντας κάθε διάθεση της Γιάνναινας να συνεχίσει.

π.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Μετανοιωμένη τώρα χύνει δάκρυ πικρό για ό,τι σκληρό στον Πλάστη επιφύλαξε.

Κλαυμός και γόος το κελάρυσμα της γάργαρης πηγής, που δε δυνήθηκε τη δίψα Του να σβήσει την ύστατη στιγμή.

Θρήνος και οδυρμός το θρόισμα των δέντρων, που πρόσφεραν το ξύλο του σταυρού.

Κλάμα και οίμωγή βουβή τ' ανθρώπου η αναπνοή καθώς αναθυμιάται ότι μολύνανε την ακοή Του με τις χυδαίες μας βλαστήμιες, ντροπιάσαμε την όψη Του με τα ραπίσματά μας, πονέσαμε τα νώτα Του με τη φραγκέλωση, τρυπήσαμε το μέτωπό Του μ' αγκαθερό στεφάνι, ξεσχίσαμε τις σάρκες Του με ήλους και μηξομε κατάκαρδα τη λόγχη.

Σκληρός και άπονος ο άνθρωπος, αγάριστος και αδιάφορος. Κι εκείνος ο Σίμωνας ο Κυρηναίος, μόνος από 'να πλήθος αλογάριαστο, δε φτάνει ν' αλαφρώσει το βάρος του σταυρού Του. Τ' αρώματα κι η καθαρή σεντόνα του Ιωσήφ και του Νικόδημου δεν επαρκούν να σβήσουν τη μπόχα των «δυσεβών βλασφημιών». Τα δάκρυα των γυναικών, που έπεσαν στη ρίζα του σταυρού, καθώς παράστεκαν στην αγωνία Του μονάχες, από 'να κόσμο ολάκερο, που φώναζε: «Ουά... ουά... ο καταλύων τον ναόν, κατάβηθι εκ του σταυρού», δε φτάνουν να ξεπλύνουν την αχαριστία, να μαλακώσουν τη σκληρότητα.

Και δεν υπήρξε σκληρό και ανελέητο το πλήθος των Εβραίων, μόνο η σπείρα των Φαρισαίων και των Γραμματέων, η αυθαιρεσία της εξουσίας του Πιλάτου, η βαρβαρότητα των στρατιωτών. Δύο χιλιάδες τώρα χρόνια ίδιοι και απαράλλαχτοι οι άνθρωποι δεν πάψαμε ούτε λεπτό να Τον περιφρονούμε, να Τον συκοφαντούμε, να Τον εμπαίζουμε, να Τον βλασφημούμε, να Τον μαστιγώνουμε, να Τον καρφώνουμε τέλος στο σταυρό.

Κι Αυτός από το ύψος του σταυρού παρακαλεί: «Πάτερ, μη στήσεις την αμαρτία ταύτην».

Και είναι πάντα πρόθυμος για να μας βεβαιώσει ότι «μετ' Εμού έσεσθε εν τω Παραδείσω», όταν μετανοούντες «κράξω-μεν το: μνήσθητί μου»...

Ας τρέξουμε κοντά Του απόψε παρέα με τις μυροφόρες κι ας του προσφέρουμε μύρο πολύτιμο το δάκρυ της μετάνοιας.

Ας αποθέσουμε μαζί με το λουλούδι μας και την καρδιά μας, για να την απαλλάξει από τα πάθη της, που θα τα φέρει στα τρίαβαθα του Άδη να τα θάψει και να την επιστρέψει πάλλευκη πάλι σε μάς, για να δεχτεί τ' ανέσπερο το φως της Αναστάσεως, ν' αναστηθεί κι αυτή μαζί Του.

Καλή Ανάσταση, αδελφοί.

π.μ.

ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΛΑΪΑ Ι.ΜΑΥΡΟΥ Η πρώτη πενταετία

Όπως είναι γνωστό από πενταετίας λειτουργεί στο χωριό μας το Κοινωφελές Ίδρυμα «ΑΓΛΑΪΑ Ι. ΜΑΥΡΟΥ». Το ιστορικό της ίδρυσης, οι σκοποί και η έναρξη λειτουργίας έχουν περιγραφεί εκτενώς στο υπ' αριθμ. 57/Απρίλιος 1994 φύλλο της εφημερίδας μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ». Να υπενθυμίσουμε τους σκοπούς του Ίδρυματος, όπως περιγράφονται στο ιδρυτικό Προεδρικό Διάταγμα: α) «Η οικονομική ενίσχυση για τη συντήρηση του Ιερού Ναού της Κοινότητας Νεοχωρίου και των εξωκκλησιών. β) Η χρηματική ενίσχυση οικονομικά αδύνατων κατοίκων της Κοινότητας. γ) Η καταβολή χρηματικών ποσών σε άγαμα κορίτσια κατοίκων της Κοινότητας για την αποκατάστασή τους με γάμο». Επίσης να υπενθυμίσουμε ότι οι πόροι του Ίδρυματος είναι οι τόκοι (καταθέσεων ή ομολόγων) από το αρχικό κεφάλαιο των 22.000.000 δρχ. περίπου. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι τα έσοδα του Ίδρυματος τα δύο τελευταία χρόνια είναι μειωμένα λόγω πτώσης των επιτοκίων. Στο άμεσο μέλλον η πτώση προβλέπεται μεγαλύτερη με αποτέλεσμα να περιοριστεί η ευχέρεια για χρηματικές ενισχύσεις.

Η λειτουργία του Ίδρυματος και η εκπλήρωση των σκοπών του άρχισε το 1994. Για την πενταετία 1994-1998 θα μπορούσαμε να αναφέρουμε ορισμένα απολογιστικά στοιχεία από τη δραστηριότητά του, η οποία έγινε σύμφωνα με το καταστατικό του Ίδρυματος και το νόμο. Στη διάρκεια των πέντε ετών:

α) Επιχορηγήθηκε ο Ιερός Ναός του χωριού με το ποσό των δύο εκατομμυρίων εκατό χιλιάδων δραχμών (2.100.000) για επισκευές κυρίως των εξωκκλησιών.

β) Δόθηκαν οικονομικές ενισχύσεις σε τρία κορίτσια, που κατοικούν μόνιμα στην Κοινότητα από ένα εκατομμύριο (1.000.000) δρχ. στο καθένα για το γάμο που τέλεσαν.

γ) Ακόμα δόθηκαν οικονομικές ενισχύσεις σε μόνιμους κατοίκους του χωριού που είχαν ανάγκη.

Συνολικά δόθηκαν στην πενταετία ενισχύσεις σε 49 άτομα από 80-150.000 δρχ. στον καθένα με συνολικό ποσό εξι εκατομμυρίων οκτακοσίων χιλιάδων δρχ. (6.800.000).

Συνολικά το Ίδρυμα διέθεσε έντεκα εκατομμύρια εννιακόσιες χιλιάδες δραχμές (11.900.000) στην πενταετία 1994-1998.

Τέλος διατέθηκε το ισόποσο σε δραχμές χιλίων δολαρίων (1000) σε δραχμές σε δύο Ελληνορθόδοξους Ιερούς Ναούς στην Αμερική (Harrisburg και York) σύμφωνα με τη διαθήκη της Αγλαΐας Ι. Μαύρου.

Να σημειώσουμε εδώ ότι στη διάρκεια της πενταετίας τα λειτουργικά έξοδα του Ί-

δρυματος ήταν μηδενικά. Έχουμε τη γνώμη ότι το Ίδρυμα με τα περιορισμένα οικονομικά μέσα προσφέρει μια ανάσα βοήθειας στο χωριό μας και με την ευκαιρία να εξάρουμε και πάλι τη μεγάλη χειρονομία της αιμνήστου Αγλαΐας Ι. Μαύρου, χάρις στην οποία ιδρύθηκε το

ομώνυμο Ίδρυμα.

Τέλος να θυμίσουμε ότι το Ίδρυμα δέχεται δωρεές και προσφορές για την υλοποίησή των σκοπών του.

Για το
Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Όλοι γνωρίζουμε το Γιώργο Μάντη του Στέφανου και σα χωριανό μας, αλλά και σαν ποιητή, απ' τα ποιήματα, που δημοσιεύει κατά καιρούς στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Εκείνο που τώρα μαθαίνουμε με ευχαρίστηση και περηφάνεια είναι ότι εξέδωσε μια καινούργια ποιητική συλλογή με τον τίτλο «ΧΩΡΙΚΑ ΟΙΔΑΤΑ».

Η συλλογή περιέχει 43 ποιήματα, που αναφέρονται στον πατρώο χώρο και τους ανθρώπους του, στις παραδόσεις και τα ήθη, στις αγωνίες τους και τους αγώνες, εξ ου και ο τίτλος της, «ΧΩΡΙΚΑ ΟΙΔΑΤΑ» το ΟΙΔΑΤΑ με ΟΙ και όχι με Υ, από το ρήμα ΟΙΔΑ = ΓΝΩΡΙΖΩ.

(Είναι ο τίτλος ένα παιγνίδισμα με τις λέξεις, που θα το συναντήσουμε συχνά στους στίχους του). Κι αποδεικνύεται πως, αν και μεγάλωσε στην πόλη, είναι βαθύς γνώστης της ζωής του χωριού και των παραδόσεων του.

Οι στίχοι του απλοί κι απέριτοι είναι μεστοί σε περιεχόμενο, εικόνες, χρώματα. Μέσα απ' αυτούς φτάνει μέχρις εμάς ο αέρας του βουνού και της θάλασσας, η ευωδιά της φύσης, το μουρμούρισμα της πηγής, το λάλημα των πουλιών, το τραγούδι του τζιτζικα.

Μα και η ανάσα του χωριού και η παράδοση αναδύονται απ' τα ποιήματά του.
«Σείεται η γης,
φωτιά πηδά,
αντάριασμα αχώνει
στα της σιωπής
τα στεγανά και αντρείωνει.
Το πανηγύρι ζωντανά
που ξεδιπλώνει
παράδοση
στα Ελληνικά χωριά
απλώνει».

Είναι ένα δείγμα της ποιητικής του ευαισθησίας και δύναμης. Και θα μπορούσε κανείς να αραδιάσει αμέτρητους τέτοιους στίχους.

Θα ήθελα να τελειώσω το σημείωμα αυτό με μια παράκληση και μιαν ευχή στο Γιώργο Μάντη:

Να συνεχίσει να τραγουδάει τον τόπο μας και τους ανθρώπους του. Τ' αξίζουν πραγματικά.

Σε μας μια προτροπή: Απ' τη βιβλιοθήκη κανενός μη λείψουν τα «ΧΩΡΙΚΑ του ΟΙΔΑΤΑ».

◆◆◆

Απ' τις εκδόσεις Μπεκάκος κυκλοφόρησαν τελευταία δύο εργασίες της Βάσως Κουβελά.

Η πρώτη είναι μια κριτική ανάλυση και μελέτη γύρω από το έργο του Ζαχαρία Παπαντωνίου με τον τίτλο:

«ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ» αναφορά στη μνήμη του κι η δεύτερη είναι μια ποιητική συλλογή με τον τίτλο:

«ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΣ ΔΙΑΠΛΟΥΣ» με την οποία και θ' ασχολη-

θούμε.

Είναι μια επιμελημένη έκδοση, που επιβάλλεται από την πρώτη τη ματιά.

Καταπληκτική η φωτογραφία του ηλιοβασιλέματος του εξωφύλλου. Είναι φωτογραφία της ίδιας, που σου δημιουργεί απ' την αρχή την απαραίτητη ρομαντική διάθεση για να σε πάρει με τους στίχους της, που διακρίνονται από απλότητα, λεπτότητα και λυρισμό, και να σε ταξιδέψει από τόπο σε τόπο, από κατάσταση σε κατάσταση, από εικόνα σε εικόνα από χρώματα σε ήχους.

Θα παρελάσουνε μπροστά σας εικόνες και χρώματα έντονα και ζωηρά σαν αυτές που ζωγραφίζονται στο «καλοκαίρι», αλλά και πινελιές ανάλαφρες, γαλήνιες και απαλές, όπως αυτές, που θ' απαντήσετε «στο επανειδέν».

Εικόνες που αποπνέουν του γασσεμιού το μύρο, του μενεξέ το άρωμα, του ασβεστού και του βασιλικού τη μυρουδιά.

Εικόνες που κλειστήκαν μες στην ψυχή της απ' τα μικρά της χρόνια και τις φυλάει ανόθευτες απ' του καιρού το γύρισμα και την επέλαση του «πολιτισμού», σαν ιερό εικόνισμα, σαν ακριβή κληρονομιά στα άγια των αγίων της καρδιάς της και του νου.

Κι έρχονται σήμερα μες απ' τις σελίδες του «Ρομαντικού Διάπλου» σα νάμα από κρουστάλλινη πηγή, για να δροσί-σουν και τις δικές μας τις καρδιές τις φλογισμένες από του άστεως το κάμα.

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς αλήθεια και τι να υπογραμμίσει! Το κάθε ποίημα, ο κάθε στίχος της κι ένα πετράδι λαμπερό.

Μα θα σταθώ σε τούτο δω το στίχο απ' το ποίημά της.

«Το παραμύθι του χωριού μου»
«Αγρίμα ζούνε στα βουνά σου
κι άγρια όψη έχεις και θωριά,
αλλ' η καρδιά σου στάζει μέλι
και σ' ευλογεί η Παναγιά».

Κι ακόμη στου μετανάστη την παρηγοριά.

«Μα μην πικραίνεσαι γι' αυτό
πες πως ήσουν ένα χελιδνάκι
διαβατάρικο,
ένα αποδημητικό πουλάκι τα-
ξιδιάρικο,
που πάει κι έρχεται ανάλογα
με τον καιρό!

Τη βαρυχειμωνιά εκεί,
το καλοκαίρι εδώ.
Γι' αυτό είμαι κι εγώ εδώ
για να σε καρτερώ
μ' ένα γλυκό του κουταλιού
στο χέρι

μ' ένα ρακί, μ' ένα ποτήρι
κρύο νερό
απ' του χωριού μου την πηγή
κι ένα γλυκό τραγούδι».

Τι άλλο πότερο να πει κανείς, πέρα από συγχαρητήρια; π.μ.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Από το Δήμαρχο Πλατάνου λάβαμε την παρακάτω επιστολή:

Κ. Πρόεδρε
Το Δημοτικό Συμβούλιο στη συνεδρίαση της 17.1.1999 αποφάσισε ομόφωνα την αλλαγή ονόματος του Δήμου.

Στην ίδια συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε, πριν προχωρήσει στην τελική ονομασία, να συγκεντρώσει τις απόψεις των φορέων του Δήμου.

Για το σκοπό αυτό θα σας παρακαλέσουμε, κ. Πρόεδρε, όπως μεθοδεύσετε εσείς τον τρόπο που θα συγκεντρώσετε τις απόψεις των συγχωριανών σας - μελών του Συλλόγου σας - τις οποίες θα πρέπει να έχουμε κι εμείς μέχρι τέλος 30 Απριλίου 1999.

Ευελπιστώντας στην καλύτερη, από τη μεριά σας, ανταπόκριση.

Φιλικώτατα
Ο Δήμαρχος
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΩΛΕΤΤΑΣ

Παρακαλούμε, όσοι από τους χωριανούς μας του εσωτερικού και του εξωτερικού έχουν να προτείνουν κάποιο όνομα για την μετονομασία του Δήμου μας, ας τηλεφωνήσουν τις προτάσεις τους μέχρι 25 Απριλίου 1999 στα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου.

Από το Δ.Σ.

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή:

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,
Παρακαλώ, όπως δημοσιεύσετε εις το αμέσως προσεχές φύλλον του ΝΕΧΩΡΙΤΗ τας συνημμένες δύο επιστολάς, τας οποίας μοι απέστειλαν οι: 1: Κυρία ΑΣΠΑ ΞΥΔΗ, λογοτέχνης και ποιήτρια και 2: Κύριος Νίκος Βούλγαρης, καθηγητής, πρώην Δήμαρχος Μεσολογίου και τ. Νομάρχης, προς τιμήν αυτών και του Συλλόγου μας.

Μετά τιμής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΥΖΟΣ

Αγαπητέ κύριε Ντούζο,

Τα δύο τόσο αξιόλογα βιβλία σας, η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ και τα ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ, με γέμισαν θαυμασμό και σας βεβαιώ, πως είναι άξια κάθε σεβασμού η τόσο προσεγμένη, γεμάτη σοβαρότητα και ακρίβεια εργασία σας. Αληθινή απόλαυση για μένα η ωραία αφηγηματική σας πέννα, θύμησης και συγκινήσεις πολύ παλιές, κουβέντες και τραγουδάκια της μάνας και των θειάδων μου.

Περπάτησα το μυαλό μου και φχαριστήθηκα μαζί σας -πατρίδα- εκκλησιά - γλώσσα και απ' όλα μοσχομύρισα αυτό το κρυφό άρωμα

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

της αλήθειας και της αγάπης.

Χάρηκα εικόνες και μελωδίες στα τραγούδια σας.

Σας συγχαίρω και σας ευχαριστώ.

Φιλικά και εγκάρδια
ΑΣΠΑ ΞΥΔΗ

«Εύχομαι να 'ν' ανάλαφρος

ο κόσμος που 'χει φύγει.
Κι' αυτή που νοιώθεις μοναξιά

να γίνεται πιο λίγη.
Τέτοιες αγάπες γράφονται

μόνο στην ιστορία
σαν τέτοια που σας ένωσε

σένα και τη Μαρία».

Από διαίσθηση φιλική δυο λόγια για την αγαπημένη σύντροφο.

Μεσολόγγι 27.9.95

Αγαπητέ κ. Ντούζο,

Τα τιμητικώς προσφερθέντα μοι βιβλία σου:

«Η πνευματική μας κληρονομιά» (Γλώσσα και γράμματα) και «Νεχώρι, το καμάρι μας», με εντυπωσίασαν για την ακρίβεια, την πολυμέρεια, τη βαθύτητα και την ερευνητική σου δεινότητα. Αισθάνομαι να με ριπίζει η ζήδωρος αύρα της λεβεντογέννας Ναυπακτίας μας, με το δεύτερο και να με σαγηνεύει η εθνική μας κληρονομιά -με το μεγαλείο της σοφίας το πρώτο-.

Ξεφυλλίζοντάς τα κατ' αρχήν και διαβάζοντάς τα αργότερα, μου στερέωσαν και αισθητοποίησαν τα όσα από παλιά γνώριζα εξ ακοής για τη μορφωτική υπεροχή του δασκάλου Δημητρίου Ντούζου. Η παρουσία σου στα γράμματα από τα πρώτα σου δασκαλικά χρόνια ήταν ξακουστή.

Τα τελευταία σου γραπτά μνημεία σε καταξίωσαν σε μια πορεία ολοφάνεη στο πνευματικό στερέωμα.

Θα έλεγα μάλιστα ότι η ενασχόλησή σου με την παράδοση και την παροδομένη Εθνική κληρονομιά, σε κατέστησαν τον ίδιο «παράδοση» κληρονομούσαν τοις επιγενομένοις το «ευ γνώ- ναι».

Έγινα με την προσφορά σου γνώστης πολλών και με την γνωριμιάν σου υπερήφανος τιμημένος φίλος.

Στην ευγενεστάτη καλοκάγαθη κυρία Ντούζου, που τόσες εκδουλεύσεις μας παρέσχε στο αρχοντικό σας του Νεοχωρίου κατά το πέρασμά μας, αισθάνομαι μετά της συζύγου μου, βαθειά εκτίμησιν.

Θα λογίζωμαι εμαυτόν ευτυχή, αν και πάλιν συναντηθώμεν, καθ' όσον ο λόγος σου είναι για μας διδακτικός, προσφιλής και ευχάριστος.

Σας χαιρετώ ευχόμενος τα βέλτιστα εν τιμή.

ΝΙΚΟΣ ΣΠ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
ΣΕ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ

Μια καλή εθιμική συνήθεια του χωριού μας

Σημειώνεται από την αρχή, ότι το πένθιμο τούτο θέμα, δεν έχει σκοπό να σκορπίσει πένθιμες νότες, ή κατάθλιψη στους αναγνώστες, αλλά να το μάθουν οι νεώτεροι και οι επερχόμενοι, ώστε τα καλά έθιμα και οι καλές ανθρώπινες συνήθειες του χωριού, να μη μαραθούν και λησμονηθούν.

Η Ζωή λένε είναι ένα εκκρεμές μεταξύ Ευτυχίας και Δυστυχίας. Υπάρχει Ζωή, αλλά και θάνατος, υπάρχει χαρά αλλά και λύπη. Ο θάνατος είναι ένα λυπηρό γεγονός, μια μεγάλη δοκιμασία, που γεμίζει τους ανθρώπους με τρανό πόνο, θλίψη, αθυμία, οδύνη και δάκρυα.

Κλαίμε, γιατί όπως λέγεται, τα δάκρυα είναι οι πόνοι της καρδιάς. Ο ίδιος ο Ιησούς δάκρυσε στο θάνατο του Λάζαρου. Ο θάνατος, όπως ξέρουμε, κάποιον προσώπου, επιφέρει ψυχική αναστάτωση, συγκλονισμό, πίκρα και ανακατοσούρα στην οικογένεια του θανόντος. Αναφταίνεται η οικογένεια του θανόντος και δεν κοιτάει για φαί, για δουλειές για ζώα, δεν έχει μυαλό για τέτοια πράγματα, διότι όλοι οδύρονται για τη συμφορά που τους βρήκε. Οι στιγμές είναι δύσκολες για τους οικείους, γιατί οι πλησιέστεροι συγγενείς, οι γείτονες και άλλοι χωριανοί προσφέρονται να βοηθήσουν την κατάσταση, να παρηγορήσουν και να συμπαρασταθούν στους τεθλιμμένους.

Είναι η καταλληλότερη στιγμή για αγάπη και προσφορά στον πληγωμένο συνάνθρωπο. Είναι η καλύτερη ώρα για ένα δράμι αρωγής και κοινωφελείας. Η παρηγοριά και η συμπάρασταση στους πενθούντες, είναι μια εθιμική συνήθεια, πολύ ανθρώπινη, γνήσια και όχι επίπλαστη, που παρατηρείται στο χωριό μας και σε άλλες περιοχές της Πατρίδας μας.

Στο χωριό μας τρέχουν αμέσως να βοηθήσουν τους πενθούντες, να ετοιμάσουν τον νεκρό, διότι δεν υπάρχουν Γραφεία Τελετών, να σκάψουν τον τάφο, να σερβίρουν καφέδες σε όσους θαρρούν στο σπίτι του νεκρού, να ταΐσουν τα ζα (κότες, γίδια, βόδια κλπ.), να ποτίσουν κανένα κήπο, να ζυμώσουν ψωμί και να μαγειρέψουν για τους πενθούντες.

Το πρώτο βράδυ από το θάνατο, γίνεται και το τραπέζι της παρηγοριάς, που ετοιμάζουν οι άλλοι συγγενείς των πενθούντων. οι γείτονες και κάποιοι χωριανοί.

Το τραπέζι αυτό της παρηγοριάς, αποτελείται από διάφορα φαγώσιμα, εκτός από κρεατικά. Συνήθως αποτελείται από κολοκυθόπιττες, μακαρονόπιττες, προσμόπιττες, μπακαλιάρο, ή κάποιο άλλο ψάρι, σαλάτες της εποχής και κρασί. Οι πίττες ως γνωστό, κόβονται σε «φιλιά»

δηλ. μικρά ρομβοειδή κομμάτια και τοποθετούνται σε πιατέλλες. Εάν η κηδεία του νεκρού γίνει μέχρι το μεσημέρι, τραπέζι παρηγοριάς στρώνεται και το μεσημέρι, μετά την ταφή του νεκρού, όπου μαζεύονται οι συγγενείς, οι γείτονες, οι χωριανοί και φίλοι των λυπημένων, από άλλα χωριά, οι οποίοι ήρθαν για την κηδεία.

Η εθιμική αυτή συνήθεια της παρηγοριάς σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να συνεχιστεί την πρώτη εβδομάδα του πένθους ή και περισσότερο, ανάλογα με τη βαρύτητα του πένθους. Οι προσφέροντες παρηγοριά συνεννοούνται μεταξύ τους, για το πότε θα πάει ο καθένας για παρηγοριά, δηλ. βάζουν σειρά.

Αυτό γίνεται για να ξεχαστούν οι βαρυπενθούντες από το κακό που τους βρήκε και να δημιουργηθεί «ευχάριστη» κατά κάποιο τρόπο ατμόσφαιρα. Κουβεντιάζουν διάφορα άσχετα με το θάνατο και το συμβάν θέματα και πάντοτε με παρηγορητικά λόγια, με χαρούμενες ιστορίες και καμιά φορά με διάφορα ευτράπελα. Εάν τις πρώτες μέρες έμειναν μόνοι τους οι πενθούντες, θα σκεπτόντουσαν συνεχώς τον θά-

νόνα και τίποτε άλλο, δεν θάβαζαν μπουκιά μέσα τους και το μοιρολόγι θα σκόρπιζε θλιβερή ατμόσφαιρα. Η προσφορά φαγητών, παρέας, κουράγιου, ηθικής συμπαράστασης και παρηγοριάς, και αλληλεγγύης στην πιο ανθρώπινη δοκιμασία του ανθρώπου θεωρείται θεολογικά ελεημοσύνη και κατά το μακαρισμό του Κυρίου «Μακάριοι οι ελεήμονες...»

Εάν ο αποθανών βρισκότανε στην ξενιτιά (Αμερική ή αλλού) ή είχε σκοτωθεί στον πόλεμο ή σε ατύχημα μακριά από το χωριό, το κακό μαντάτο το έλεγε με τρόπο στην οικογένεια, μία άτυπη Επιτροπή από σημαίνοντα πρόσωπα του χωριού, όπως τον παπά, το γιατρό, το Δάσκαλο, τον Πρόεδρο και άλλα σεβαστά πρόσωπα.

Δεν ξέρουμε από πότε υπάρχει αυτή η καλή και ανθρώπινη συνήθεια στο χωριό μας, πάντως λένε ότι τη θυμούνται από πολύ παλιά χρόνια. Σημασία έχει να συνεχίσουμε αυτή την ανθρώπινη προσφορά, ώστε να διακονήσουμε και να απαλύνουμε τον ανθρώπινο πόνο, που προέρχεται από θάνατο, σύμφωνα και με την επιταγή της Χριστοζωής.

Ν. Μπαζ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

του Οικονομικού Έτους 1998 και υποβλήθηκε για έγκριση ο προϋπολογισμός για το 1999. Αναγνώστηκε η Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής και ζητήθηκε η έγκριση των πεπραγμένων. Η Γενική Συνέλευση ομόφωνα ενέκρινε τα πεπραγμένα και την οικονομική διαχείριση του Οικονομικού Έτους 1998, απαλλάσσοντας το Διοικ. Συμβούλιο από κάθε ευθύνη. (Ο Ισολογισμός του 1998 και ο Προϋπολογισμός του 1999 δημοσιεύονται σε άλλη σελίδα).

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου ανέφερε τα έργα, που το Συμβούλιο προτίθεται να πραγματοποιήσει και ζήτησε την έγκριση της Γενικής Συνέλευσης, την οποία και έλαβε.

Αυτά είναι τα παρακάτω:

1. Οργάνωση και εξοπλισμός Ιατρείου (στο χωριό).
2. Διαμόρφωση του χώρου γύρω από το μνημείο.
3. Φωτισμός του δρόμου πλατεία - εκκλησιά.
4. Φωτισμός προαυλίου Σχολείου.

5. Επισκευή και εξοπλισμός αίθουσας Συλλόγου και τοποθέτηση κλιματιστικού.

6. Ενημέρωση και επανέκδοση του Τηλεφωνικού Καταλόγου των συγχωριανών μας.

Κατόπιν διαβάστηκε επιστολή που έστειλε ο Δήμαρχος Πλατάνου (δημοσιεύεται σε άλλη σελίδα), με την οποία ζητά να προτείνει ο Σύλλογός μας ονόματα για τη μετονομασία του Δήμου.

Προτάθηκαν ενδεικτικά τα παρακάτω ονόματα:

1. Δήμος Προσχίου
2. Δήμος Ευήνου
3. Δήμος Ορεινής Ναυπακτίας και αποφασίστηκε να ζητηθεί δια του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» από τους συγχωριανούς μας του Εσωτερικού και του Εξωτερικού να στείλουν τις προτάσεις τους και, αφού συγκεντρωθούν όλες, το Διοικ. Συμβούλιο να γνωρίσει στο Δήμο τις τελικές αποφάσεις του.

Τέλος ο κ. Αλ. Φλώρος πληροφορεί τη Γενική Συνέλευση, ότι η δημοπρασία της πιστώσεως των 4 δισεκατομμυρίων, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η κατασκευή του δρόμου Νεχώρι - Ψηλός Σταυρός, πραγματοποιήθηκε και ότι εντός του προσεχούς Απριλίου θα εγκατασταθούν οι εργολάβοι.

Αφού εξαντλήθηκαν όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και αφού δεν υπήρχαν άλλα θέματα για συζήτηση, ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης εκήρυξε περαιωμένη τη συζήτηση.

Όσοι επιθυμούν να δημοσιεύσουν κάποιο άρθρο, γνώμη, ή παράπονο στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», ας στείλουν τα χειρόγραφα τους στα γραφεία του Συλλόγου μας ή ας τα παραδώσουν σε κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ.

Συνέχεια από το προηγούμενο

«Αναδημοσιεύουμε το άρθρο του Επίκουρου Καθηγητή της Παιδιατρικής και Δ/ντή του Κέντρου Δηλητηριάσεων, Παύλου Βλάχου, που δημοσιεύτηκε την 1 Μαρτίου 1998 στην Καθημερινή».

Η έρευνα στην Ιατρική Επιστήμη αποτελεί την ελπίδα στις ανάγκες και τον πόνο των ανθρώπων. Η έρευνα με την ευρεία έννοια έχει πολλές διαστάσεις και πτυχές. Άλλοτε με τη μορφή κλινικών παρατηρήσεων σε ομάδες ασθενών και άλλοτε, και μάλιστα συχνά, με τη μορφή έρευνας σε πειραματόζωα. Στην τελευταία περίπτωση μελετώνται οι επιδράσεις ουσιών σε υγιή πειραματόζωα ή η θεραπεία σε προκλητές ασθένειες των πειραματόζωων. Στη συνέχεια τα αποτελέσματα των ερευνών από τα πειραματόζωα μεταφέρονται στους ανθρώπους στο μέτρο που είναι τούτο δυνατό.

Ο σκοπός των ερευνών δεν είναι ενιαίος - κύριος σκοπός συνήθως παραμένει η προσπάθεια ανακάλυψης φαρμάκων και μεθόδων, θεραπείας ασθενειών ή πρόληψή τους ή η εφαρμογή νέων διαγνωστικών μεθόδων. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις ερευνών, που γίνονται, χωρίς συγκεκριμένο πρακτικό σκοπό για τον άνθρωπο.

Ιατρική έρευνα γίνεται σε χιλιάδες εργαστήρια σ' όλον τον κόσμο από δεκάδες χιλιάδες ερευνητές και χιλιάδες επίσης ερευνητικές εργασίες βλέπουν το φως της επιστημονικής δημοσιότητας και παραδίδονται στην κρίση των ειδικών. Είναι αλήθεια ότι από τις μυριάδες των ιατρικών εργασιών, που γίνονται και που δημοσιεύονται, ελάχιστες καταλήγουν να έχουν κάποια πρακτική εφαρμογή στο θεραπευτικό ή διαγνωστικό πεδίο για τον άνθρωπο.

Μέχρι πριν από λίγα χρόνια όλες σχεδόν οι έρευνες και τα πειράματα έμεναν μακριά από το κοινό και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) και μόνο, όταν κάτι ήταν πολύ ενδιαφέρον, εντυπωσιακό και πρακτικώς εφαρμόσιμο γινόταν κείμενο του κοινού με δημοσιεύσεις στον Τύπο και τα άλλα ΜΜΕ. Κι αυτό στη φάση της πρακτικής εφαρμογής. Οι μελέτες δημοσιεύονταν σε έγκυρα περιοδικά ή ανακρινόνταν σε ιατρικά συνέδρια. Ετσι, μετά από ελεύθερη κριτική και εφόσον αποδεικνυόταν η αξία τους, αποτελούσαν πηγή βιβλιογραφικής

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Σκοπός των ερευνών παραμένει η ανακάλυψη φαρμάκων και μεθόδων θεραπείας των ασθενειών

κή ή εφαρμοζόνταν στην πράξη, όταν αυτό ήταν εφικτό.

Τα τελευταία χρόνια είναι βέβαιο ότι η Ιατρική Έρευνα έχει ενταθεί, αλλά άλλο τόσο είναι βέβαιο ότι έχουν αλλάξει και οι σχέσεις της Ιατρικής έρευνας με τα ΜΜΕ. Ιδιαίτερα τα λίγα τελευταία χρόνια γινόμαστε συχνότατα μάρτυρες εντυπωσιακών τηλεοπτικών κυρίως παρουσιάσεων, αλλά και δημοσιεύσεων στον Τύπο για ανακαλύψεις που έχουν άμεση σχέση με θεραπευτικές προσδοκίες σε σοβαρότατες ή λιγότερο σοβαρές ασθένειες.

Μόλις δημοσιευθεί ή ανακοινωθεί μια έρευνα, την άλλη κιόλας μέρα βρίσκεται στις στήλες του ημερήσιου Τύπου, στις οθόνες τηλεοπτικών καναλιών και σε ραδιοφωνικές εκπομπές, ιδιαίτερα αν το αντικείμενο της έρευνας έχει ενδιαφέρον για το ευρύ κοινό. Αυτό γίνεται συχνά από πρωτοβουλία των ΜΜΕ, αφού γνωρίζουν ότι τα θέματα αυτά συγκινούν το κοινό. Άλλοτε γίνονται παρουσιάσεις προκαταρκτικών στοιχείων ερευνών χωρίς τεκμηρίωση, χωρίς δοκιμές, με μόνο στοιχείο κάποια ενδεικτικά ευρήματα στα πειραματόζωα.

Και δυστυχώς, οι παρουσιάσεις συχνά γίνονται από τους ερευνητές ή εταιρείες που έχουν άμεσο ενδιαφέρον. Και ενώ αυτά τα ευρήματα στα χέρια των ειδικών έχουν την πραγματική τους αξία και σημασία, στα ΜΜΕ αποκτούν τελείως διαφορετική υπόσταση, με αποτέλεσμα να προσφέρονται στο κοινό χωρίς κριτική και έλεγχο, δημιουργώντας εντυπώσεις εσφαλμένες αλλά με περίσσεια ελπίδων και προσδοκιών.

Είναι αλήθεια ότι οι ιατρικές έρευνες και ό,τι ενδεχομένως ενθαρρυντικό προκύπτει στον τομέα της διάγνωσης, αλλά κυρίως της θεραπείας, κεντρίζει άμεσα το ενδιαφέρον του κοινού και δικαιολογημένα, «αφού έχουμε ανάγκη την ελπίδα περισσότερο κι από το ισχυρότερο φάρμακο», όπως γράφει σε σημείωμά του στην «Καθημερινή» της 11.9.97 ο Παντελής Μπουκάλας. Εμβόλιο για το έιτς, θεραπεία κάποιων μορφών καρκίνου, αναίμα-

κτη αντιμετώπιση καρδιοπαθειών, φάρμακο για τη χοληστερίνη είναι τίτλοι που μαγνητίζουν.

Επειδή οι τίτλοι αυτοί σπανιότατα ανταποκρίνονται πλήρως στην πραγματικότητα, δυστυχώς σε μεγάλο ποσοστό ακολουθεί απογοήτευση. Στα θέματα αυτά, που υπάρχει αυξημένη ευαισθησία του κοινού και που άπτονται ελπίδων και προσδοκιών σε τομείς της υγείας, θα έπρεπε να υπάρχει μεγάλη προσοχή. Η δημοσίευση αρχικών ευρημάτων, ακόμη και θετικών, ιδιαίτερα σε πειραματόζωα δεν παρέχουν πολλές φορές σοβαρές ενδείξεις, ακόμα και στους ερευνητές, για την τελική κατάληξη. Πολύ περισσότερο στο ευρύ κοινό.

Συχνά βλέπουμε ερευνητές με πολλή προθυμία να παρουσιάζουν τις έρευνές τους στην ΤV, αλλά εκείνη τη στιγμή το όποιο εύρημά τους δεν έχει ακόμα την παραμικρή πρακτική αξία για τους ανθρώπους-ασθενείς. Το θέμα του δύστυχου ποντικού που παρουσιάζεται στην ΤV να έχει αδυνατίσει από τη δοκιμή κάποιων φαρμάκων για την παχυσαρκία δύσκολα πείθει ότι το ίδιο θα συμβεί και σε μια ευτραφή κυρία ή κύριο σε λίγο. Άλλωστε, συμπληρώνει συνήθως ο ερευνητής, «εάν όλα εξελιχθούν ομαλά, τότε το φάρμακο μπορεί να κυκλοφορήσει σε 5 χρόνια». Τότε γιατί αυτή η βιασύνη να μάθει ο απλός τηλεθεατής ότι κάποιο πείραμα σε ποντίκια ίσως λύσει το πρόβλημά του κάποτε; Δεν θα ήταν πιο σωστό να γίνει η ανακοίνωση μετά 5 χρόνια, όταν θα ήταν έτοιμο (αν ήταν) το φάρμακο; Πώς μπορεί να «προστατευθεί» το κοινό από τον βομβαρδισμό των ειδήσεων αυτών με ανεκπλήρωτες ελπίδες και προσδοκίες; Θα ήταν σωστό να προταθεί να μην ασχολούνται τα ΜΜΕ με τέτοια θέματα; Όχι βέβαια. Τα θέματα αυτά έχουν τεράστια σημασία για όλους, επιστήμονες και κοινό, και πάντα θα είναι στην πρώτη γραμμή του ενδιαφέροντος. Άλλωστε, δεν θα μπορούσε στην πράξη να γίνει κάτι τέτοιο. Οι δυο πλευρές (ερευνητές και ΜΜΕ) θα πρέπει να αυτοσυγκρατούνται. Οι ερευνητές να μη διαρρέουν στα ΜΜΕ πρόωρα και αρχικά ευρήματα, χωρίς άμεση πρακτική εφαρμογή ή έστω βέβαιη στο προσεχές μέλλον.

Είναι ενδιαφέρον να προσέξει κανείς ότι οι εργασίες των ερευνητών που βραβεύονται με Nobel Ιατρικής κατά κανόνα έχουν γίνει πριν από αρκετά χρόνια και σε κάθε περίπτωση τα αποτελέσματα είναι απτά, τεκμηριωμένα και αποτελούν κατάκτηση της επιστήμης. Τα ΜΜΕ να αποφεύγουν να μεταφέρουν ευρήματα μελετών από επιστημονικές δημοσιεύσεις ή

αποτελεί επιστημονική πραγματικότητα.

Στο κοινό, τέλος, απομένει η μόνη δυνατότητα να δέχεται όλα αυτά με επιφύλαξη, μέχρις ότου, οι αρμόδιοι φορείς της χώρας και γενικά η παγκόσμια ιατρική κοινότητα δώσουν έγκριση ή υιοθετήσουν τις «νέες ανακαλύψεις», και ιδιαίτερα όταν πρόκειται για θεραπεία με νέα φάρμακα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1998

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.
Υπόλοιπο 31.12.1997	4.357.754
Συνδρομές μελών	117.600
Εισφορές για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	1.225.460
Έκτακτες εισφορές	1.106.360
Τόκοι	95.932

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 6.903.106

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.
Γενικά έξοδα	166.081
Γραφικά ύλη - Φωτοτυπίες	23.510
Οικονομική ενίσχυση συγχωριανών	285.000
Ο.Τ.Ε.	44.320
Δ.Ε.Η.	80.300
Ε.Υ.Δ.Α.Π.	66.960
Ταχυδρομικά γενικά	68.610
Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	551.773
Ταχυδρομικά «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	173.690
Έξοδα διαφόρων εκδηλώσεων	82.160
Εξοπλισμός και συντήρηση αίθουσας	71.440
Έξοδα δημοσίων σχέσεων	33.000

Αγορά οργάνων παιδικής χαράς και διαμόρφωση χώρου	633.000
Έργα στην Κοινότητα	590.300

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 2.810.144

ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31.12.1998 4.092.962

6.903.106

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1999

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.
Υπόλοιπο 31.12.1998	4.092.962
Συνδρομές μελών	250.000
Συνδρομές για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	1.500.000
Έκτακτες εισφορές	1.500.000
Τόκοι καταθέσεων	100.000
Λαχειοφόρος αγορά	500.000

ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 7.942.962

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.
Γενικά έξοδα	300.000
Γραφικά ύλη - Φωτοτυπίες	150.000
Ενίσχυση συγχωριανών	500.000
Ο.Τ.Ε.	150.000
Δ.Ε.Η.	150.000
Ε.Υ.Δ.Α.Π.	50.000
Ταχυδρομικά γενικά	100.000
Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	1.000.000
Ταχυδρομικά «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	300.000
Έξοδα εκδηλώσεων	300.000
Εξοπλισμός, συντήρηση αίθουσας	500.000
Έξοδα δημοσίων σχέσεων	100.000
Για τον Ιερό Ναό	100.000
Εξοπλισμός, διαμόρ. χώρου παιδ. χαράς	500.000
Διαμόρφωση & επέκταση αθλητικών χώρων	1.000.000
Έργα στην Κοινότητα	1.700.000
Αποθεματικό	1.042.962

ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 7.942.962

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιξη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεοχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ως έρθουν και αυτοί κοντά του.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν -και μπορούμε πολλοί- να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Η τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταπόκρισης, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχον ανταποκρίσεως.

—«Προσκάλεσε το δούλο Σου...», είπε ο παπάς, όταν με βάφτιζαν...

— Δημήτριος..., απάντησ' ο νουνός, χαρίζοντάς μου τ' όνομα.

Μα δε με φώναζαν μ' αυτό ποτέ.

Μήτηρο, με κράζαν πάντοτε.

Μονάχα ο παπάς μου θύμιζε το όνομά μου το πραγματικό, σύντας μου διάβαζε καμιάν ευκή και στη «μετάδοση», όταν στη «χάση και στη φέξη», μεταλάβαινα.

— Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού... Δημήτριος, μουρμούριζε, λες και βαριέτανε κι αυτός για να το ξακριάσει.

Όλον τον άλλο τον καιρό ήμουν ο Μήτρος. Ο Μήτρος κι ο Μητράκης...

Α!... βέβαια! σαν ήμουν μικρός, είχα και το χαϊδευτικό μου!... Μητράκης!...

Το ίδιο γινόταν τότε και μ' όλα τα ονόματα. Και τ' άλλα μου τ' αδέρφια είχαν το ίδιο πρόβλημα. Κολιό, φωνάζανε τον πιο τρανό και Γιάννο, το μικρότερο. Την αδερφή μου την κράζαμε, Τασία...

Κι είχε ο κόσμος δίκιο. Άιντε να ξακριάσεις δύο οργιές ονόματα.

Νικόλαε..., Δημήτριά..., Ιωάννη..., Αναστασία... Ενώ Μήτρο..., Κολιό..., Γιάννο, Τασία..., το 'λεγε στο άψογο σβήσε και ξεμπρόδευε.

Αυτό βέβαια δε μας αμπόδισε ν' αζήνουμε, να γίνουμε παλικαράκια, να πάμε στο σχολείο για «γράμματα και για σπουδάματα».

Α, ξέχασα να πω, ότι κι ο δάσκαλος, σα διάβαζε κατάλογο, με φώναζε με το πραγματικό μου τ' όνομα.

— Δημήτριος... τάδε... (Παράνομα ας μη το λέμε).

Βέβαια!.. Ξεσκόλισα το τετρατάξιο μικρό σχολείο της εποχής μου. Άλλο αν το 'καμα περισσότερο. Ας πούμε... έξη χρόνια. Κι αυτό, για να «χωνέψω καλύτερα τα γράμματα»...

Τη μια χρονιά ανέμεικα «λόγω απουσιών», την άλλη, γιατί «ο Δημητράκης δεν επιδείξατο την επιβαλλόμενη επιμέλειαν».

Έτσι είπε ο δάσκαλος, όταν τον ρώτησ' ο πατέρας μου να μάθει, γιατί δεν προβιάστηκε.

Είχα ως φαίνεται και άλλα διαφέροντα, πέρα απ' το σχολείο. Τις σκανταλιές και τα παιγνίδια.

Αλλά μήπως και στα παιγνίδια μ' αφήκανε «να επεδείξω την επιβαλλομένη επιμέλειαν», που θα 'λεγε κι ο δάσκαλος;

Κι αυτά κλεφτά και που, γιατί' οι δουλειές δεν άφηναν καιρό για γράμματα και για παιγνίδια.

Κάποτε έδωκε ο Θεός να ξεσκολίσω.

Απ' όλα τα χρόνια των... σπουδών μου, τίποτα δε θυμάμαι, πέρα από τις δυο

Το... συναξάρι ενός παππούλη

βολές που μ' έσυραν στη βρύση γανωμένο και τη γαιδαροκοκκάλα φορτωμένο και άλλη μια, που πέρασα... από τον κάβαλο.

Αυτά τα δυο, ανάμεσα και σ' άλλα, ήταν της εποχής τα μέσα τα... παιδονομικά.

Αν σ' έπιανε ο δάσκαλος αδιάβαστο, να πούμε, ή έκανες κάποια ζούρλα, πέρ' απ' το αλύπητο ραβδί, είχες και τη... γαϊδουροκοκκάλα...

Αφού καρβούνιζε καλά το πρόσωπό του, πέρναγε στο λαιμό σου ένα γαϊδουροκάρρακλο και σε παράδινε στα άλλα δασκαλούδια να σε πομπέψουν στους δρόμους του χωριού. Να δούνε και να φτύσουν οι χωριανοί τον άτακτο ή τον αδιάβαστο το μαθητή. Σε πέρναν γαν ακόμα κι από τη βρύση του χωριού, για να σε... καμαρώσουν και οι νοικοκυρές, που έπαιρναν νερό.

Μπορεί εποπτικά και άλλα όργανα διδακτικά να έλειπαν απ' το σχολείο μας, όμως η γαϊδαροκοκκάλα δεν του έλειπε. Αυτή κι ένα δεμάτι από κρανόλουργες.

Ο κάβαλος, αν δεν τον ξέρετε, ήταν κι αυτός μέσο... παιδευτικό της εποχής. Ήταν κι αυτός ραβδί, μα όχι με την... κλασική μορφή του. Ήταν ραβδί με... ρέγυλο.

Ένα από τα χεροδύναμα παιδιά, έπαιρνε καβάλα τον τιμωρημένο, κρατώντας δυνατά τα χέρια του μπροστά στο στήθος του. Ένα άλλο έκανε απάνω την πουκαμισούλα (του τιμωρημένου), έτσι που να αποκαλύπτονται τα... πισινά του (για σόβρακο και τα τοιαύτα, ούτε συζήτηση να γίνεται) κι ο δάσκαλος με την κρανόλουρα του ρήμαζε το γυμνωμένο... πισινό, με το συμπάθιο.

Τι να πρωτοταγιάνησει το παιδί! Το ξύλο το αλύπητο ή τη ντροπή, που αποκαλύφθηκαν τ' απόκρυφα του μέρη σ' όλο το μεγαλείο τους και σ' όλα τα δασκαλούδια, αγόρια και κορίτσια.

Ας είναι όμως... Είχανε αποτέλεσμα τα παιδαγωγικά εκείνα μέσα, γιατί ο μαθητής ή θα 'φευγε απ' το σχολείο, πράγμα που γίνεταν συχνότατα ή θ' αποφάσιζε να μάθει γράμματα.

Εγώ, βέβαια, δεν έφυγα απ' το σχολείο, αλλά και πόσα ήταν τα γράμματα, που έμαθα, δεν ξέρω.

Κάποτε έδωκε ο Θεός να ξεσκολίσω...

Έπρεπε τώρα να βοηθώ και γω τη φαμελιά. να βγάλω το ψωμί, που έτρωγα.

Δεν έφταναν, βλέπετε, οι σπιτικές δουλειές που έκανα μέχρις εκείνη τη στιγμή. Έπρεπε να φέρω και ψωμί στο σπίτι κι όχι νερό μονά-

χα απ' τη βρύση.

Πήγα λοιπόν «ταξίδι» με τον παππούλη μου —Θεός σ'χωρέσ' τον— κατά τα ψωμοτόπια του μωριά. Βλέπετε, τα γερόντια εκείνον τον καιρό δεν έβγαιναν στη σύνταξη. Τη σύνταξη την... «έκοβε» μια και καλή ο χάρος.

Κόσμος καλός οι Μωραΐτες, μας φόρτωναν απ' όλα τα καλούδια. κι όταν τα χαζιρεύαμε, άιντε και πάλι απ' την αρχή.

Δε λέω, καλά κι άγια τα ταξίδια... Έβλεπε καινούργιους τόπους, γνώριζες άλλους ανθρώπους. Είχανε όμως και τα βάσανά τους. Απάνταγες την καλοσύνη, μα και την απονία του κόσμου. Σ' έκαιγαν τα λιοπύρια και τα κάματα, σ' έδερναν τα δρολάρια και τα ξεροβόρια, σ' έτρωγε η απλυσία κι η βρώμα.

Δεν ήταν δουλειά αυτή για παλικάρι απάνω στα καλά του. Τ' απαράτησα!...

Γύρισα πάλι στο χωριό. Έκαμα τον αγωγήτη, το λοτόμο, το μαντρολόο. Κάθε λογής δουλειά και παιδείψη, όσο που πήγα στο στρατό.

Κι ήρθαν τα χρόνια των πρώτων των πολέμων.

— Πολέμησα το Βούλγαρο, κινήγησα τον Τούρκο. Μα ποιος θυμάται και λογαριάζει τέτοια πράγματα...

Ήμουν τυχερός, που γύρισα πίσω ζωντανός κι ακέριος, γιατί πολλοί απόμειναν να φυλάνε τα Μακεδονικά βουνά.

Και ξαναμπήκα στον ακήρυχτο κι ατέλειωτο τον πόλεμο της ζήσης.

Τότ' ήταν που είδα τη Βαγγέλω και μου γυάλισε.

Μην την κοιτάτε τώρα πως κατάντησε κι εγώ κι αυτή!... Τότε ήτανε τσούπα απάνω στα καλά της! περνούσε; Κι ο τόπος έλαμπε! Τραγούδαγε; Σταμάταγαν τ' αηδόνια! Χόρευε; Κένταγε ψιλοβελονιά το χοροστάσι! Άστραφτε από την

ομορφιά και τη φρεσκάδα! Ε, ρε πως καταντούν τον άνθρωπο τα γερατεία! Ας είναι...

Μία γυναίκα μου 'πεφτε, είπα για να την πάρω.

Ήθελα παντρεία, τρομάρα μου!... Εδώ δε μπόραγα να ζήσω δυο γερόντια και την αφεντιά μου, ήθελα και γυναίκα!

Και παντρεύτηκα!...

Τον πρώτο τον καιρό καλά πορεύαμε. Αργότερα με πήρε σβάρνα η φαμελιά.

Καινούργιες τώρα υποχρεώσεις. «Μεροδούλι μεροφαί» και που να το 'βρισκες κι αυτό.

Δεν ήτανε ζωή αυτή!

Τότε ήταν, που άνοιξε η Αμερική.

— Βαγγέλω, λέω μια μέρα στη γυναίκα μου. Δεν είναι ζωή αυτή, που κάνουμε. Θα πάω στην Αμερική!...

— Μωρέ καλέ μ', μωρέ χρυσέ μ', πού θα μι παρατήεις μι δυο πιδιά κι δυό γιρόντια;...

— Πάει το πήρα απόφαση...

Κράτα γερά τη φαμελιά, τίμα και τα πεθερικά σ' κι γω σε δυο, σε τρία χρόνια θα 'μαι πάλι δω...

Τι είναι δυό χρονάκια!... Όσο να κάμεις έτσι πέρασαν.

Και πήγα στην Αμερική.

Τα δυο τα χρόνια γίνανε πέντε και η δουλειά σκλαβιά!

Έστρωσα ούλη την Αμερική με ράγες για να διαβεί το τρένο, το τρένο που δεν καβαλίκεψα ποτέ.

Ύψωσα πολυκατοικίες, που δεν κατοίκησα ποτέ. Έκαμα του κόσμου τις δουλειές. Εργάστηκα σε φάμπρικες, δούλεψα και στις στοές των μεταλλείων.

Πάνω στα πέντε χρόνια γύρισα πάλι στο χωριό μ' ένα μικρό κομπόδεμα. Ήτανε προϊόν πολλής δουλειάς και στέρησης μεγάλης.

Μα το καζάντι σώθηκε πάνω στον ίδιο χρόνο. Το μόνο που κατάφερα, ήτανε να σκαρώσω της Βαγγέλως κι άλλο κουτσούβελο. Τ' άλλα, όσα σκεδίαζα να κάμω, σκέδια ανεμείνανε.

Ο τόπος δε με χώραγε. Κατέβηκα στην Πάτρα και πήρα το παπόρι. Και να 'μαι πάλι στην Αμερική. Εκεί τουλάχιστο είχα το μεροκάματο.

Καινούργια τώρα βάσανα, νέα σκλαβιά και παιδείψη. Και από τότε στα τέσσερα, στα πέντε χρόνια γυρνούσα στο χωριό, για πάντα, καθώς πίστευα κάθε φορά. Μα πριν να κλείσει χρόνος, ξανάφευγα για την Αμερική, αφήνοντας τη Βαγγέλω μ' ένα καινούργιο παιδί στην αγκαλιά ή στην κοιλιά.

Αργότερα αργέψαν οι ε-

πιστροφές. Μεγάλωσαν στο μεταξύ κι οι τσούπες κι ήθελαν προίκες και προικιά.

Δε βρέθηκα στο γάμο καμιάς από τις κόρες μου. Απ' τις φωτογραφίες γνώρισα τους άντρες τους. Ήταν κι αυτές καλές και πήρναν παιδιά μαλάματα. Έκαμε η Βαγγέλω καλές επιλογές. Ας είναι δοξασμένος ο Θεός! Βλέπω τις φαμελιές τους και τις χαίρομαι.

Σα βήκαμε στην άκρη τις παντρείες, είπα να με ζωχτώ κι εγώ από την ξενιτειά. Νισάφι πια στη μοναξιά και στη δουλειά! Ήμουν νιός σαν έφυγα στο πρώτο μου ταξίδι και γέρασα στα ξένα.

Φόρτωσα στο παπόρι ένα σαράβαλο κορμί ζαλικωμένο εξήντα τόσα χρόνια και τα ...καζάντια μιας ζωής και ήρθα στην πατρίδα.

Τα καζάντια μου!... Ένα μπαούλο με τα σκουτιά, που φόραγα και παλιοσίδερα ένα άλλο. Νόμιζα, ότι θα ξανανιώσω σα φτάσω στο χωριό κι άμαζεψα όλα τα εργαλεία της Αμερικής. Σφυριά, τσεκούρια, φτυάρια, καλαπόδια... Άλλωστε ήταν οι σύντροφοί μου τόσα χρόνια, δύσκολα τους χωρίζεται κανείς.

Μα το τρανότερο καζάντι, που κουβάλησα από την ξενιτειά, ήταν η στένωση π' άποχτησα στις γαλαρίες, που έσκαβα σαν τυφλοπόντικας, βγάζοντας πετροκάρβουνο.

Κι ήρθα... Κι ανάσανα με ανακούφιση! Είπα θα ησυχάσω, θ' αναπαυτεί το κόκαλό μου. Εσύ 'σαι που το λες;...

Ήρθαν τα πάνω κάτω. Δεν πέρασ' ούτε χρόνος, που αποφάσισε ο Θεός για να μας δώσει το τελικό το σπρώξιμο προς την καταστροφή και το γκρεμό.

Ήρθε ο πόλεμος, η πείνα, ο εμφύλιος. Χάθηκε κόσμος και κοσμάκης... Κάηκαν σπίτια, πουλήθηκαν περιουσίες για ψωμί κοιμάτι. Οικονομίες χρόνων, που 'χε για τα στερνά του ο κοσμάκης χάθηκαν.

Δόξα ας έχει ο Θεός, που βγήκαμε στο μέτρο, σα διάβηκε η μπόρα κι η καταστροφή. Μα απομείναμε δυό κούκοι μοναχοί με τη γριά.

Οι άλλοι, οι δυχατέρεις και οι γιδί μας, είναι καλά στα σπίτια τους. Ας έχουν την ευκή μας. Τους βλέπουμε και καμαρώνουμε την προκοπή τους.

Κι εμείς πάνω απ' τα ογδόντα τόσα τώρα, εκεί που καρτερούμε στην άκρη του γιαιού τη βάρκα του «μαύρου του κουρσάρου» να μας περάσει αντικρύ στον άλλο κόσμο, ένα μονάχα μας απασχολεί:

Θ' αναπαυτεί το κόκαλό μας στην προσδοκόμενη ζωή σε χλοερά λιβάδια και «τόπους αναψύξεως» ή θεν' αρχίσει νέα σκλαβιά κι βάσανα καινούρια εκεί στο πύρινο εργαστήριο των διαβόλων στον κάτω κόσμο, που θα 'ναι δίχως τελειωμό κατά που λένε κι οι παπάδες;

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 - 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα. Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου-κάπου ακούγονται.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στην κριτική μαθαίνει να κατακρίνει.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στην έχθρα μαθαίνει να καυγαδίζει.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στην ειρωνεία μαθαίνει να είναι ντροπαλό.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στη ντροπή μαθαίνει να αισθάνεται ένοχο.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στην κατανόηση μαθαίνει να είναι υπομονετικό.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στην ενθάρρυνση μαθαίνει να έχει εμπιστοσύνη.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στον έπαινο μαθαίνει να εκτιμάει.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στη δικαιοσύνη μαθαίνει να είναι δίκαιο.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στη δοκιμασία μαθαίνει να έχει αυτοεκτίμηση.

• Αν ένα παιδί ζει μέσα στην παραδοχή και την φιλία μαθαίνει να βρίσκει την αγάπη μέσα στον κόσμο.

• Η ψυχή του παιδιού δεν είναι δοχείο που πρέπει να γεμίσουμε, αλλά μία εστία που πρέπει να ανθρακεύσουμε.

• Το πιο δύσκολο πράγμα για το σημερινό παιδί είναι να μαθαίνει καλή διαγωγή χωρίς να τη βλέπει δυστυχώς γύρω του από εμάς.

• Τα παιδιά είναι δικά σου, έρχονται στη ζωή, με τη βοήθειά σου και μ' όλο που είναι μαζί σου δεν ανήκουν σε σένα, ανήκουν στον εαυτό τους.

• Μπορείτε να τους δώσετε την αγάπη σας, όχι όμως και τις ιδέες σας. Γιατί αυτά έ-

χουν δικές τους ιδέες.

• Μπορείτε να στεγάσετε το σώμα τους, όχι όμως και την ψυχή τους. Γιατί η ψυχή τους κατοικεί στο σπίτι του Αύριου, που εσείς δεν μπορείτε να επισκεφθείτε ούτε στα όνειρά σας.

• Μπορείτε να προσπαθήσετε να τους μοιάσετε, αλλά μη γυρεύετε να σας μοιάσουν.

• Γιατί η ζωή δεν πηγαίνει προς τα πίσω και δε σταματά στο χθες.

• Εσείς είστε τα τόξα απ' όπου τα παιδιά σας σα ζωντανά βέλη θα τιναχτούν μπροστά. Προσοχή όμως μην τους θίξετε τα παιδικά τους όνειρα.

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

• Ο συκοφάντης αφαιρεί την τιμή του ανθρώπου, όπως ο φονιάς τη ζωή, δεδομένου ότι η τιμή είναι ανώτερα της ζωής. Άρα η συκοφαντία είναι ανώτερα του φόβου και μυρίων κακών αιτίων.

• Καλύτερα να φας κρέας τη Μεγάλη Παρασκευή, παρά να φας τις σάρκες του αδελφού σου με τη συκοφαντία.

• Οι συκοφαντίες εναντίον του πλησίον μας είναι βέλη, που επιστρέφουν σε μας τους ίδιους.

• Η συκοφαντία είναι δίκκοπο μαχαίρι. Πληγώνει το συκοφαντούμενο, αλλά πληγώνει και το συκοφάντη. Ο συκοφάντης γίνεται μισητός από όλους.

• Τα μεν πουλιά κυνηγούν τους ώριμους καρπούς, οι δε συκοφάντες τους ανθρώπους που έχουν αρετή και αξία.

• Είναι πιο εύκολο να ξεφύγει κανείς όποιον πειρασμό, παρά τη συκοφαντία.

• Αν ο συκοφάντης σκεφτόταν τις συνέπειες της συκοφαντίας, ποτέ δεν θα συκοφαντούσε. Διότι ο συνάνθρωπος μας θύμα της διαβολής μας, χάνει το καλό όνομα, χάνει τη θέση του και καμιά φορά χάνει κι αυτή τη ζωή του.

• Να αποκρίνεσαι σε όσους σε συκοφαντούν όχι με λόγια αλλά με αρετές.

• Κάποιοι από τους συνεργάτες του Μεγάλου Αλεξάνδρου τον πλησίασε κάποτε και άρχισε να κατασυκοφαντεί με πάθος κάποιο πρόσωπο. Ο Βασιλιάς έκλεισε με την παλάμη του το ένα του αυτί και άκουγε με ψυχρότητα. Όταν έκπληκτος ο συκοφάντης τον ρώτησε γιατί το έκανε αυτό, ο Αλέξανδρος απάντησε: " Σε άκουσα προσεκτικά αλλά με το ένα αυτί. Με το άλλο θα ακούσω αυτόν που εσύ κατηγορείς. Τότε θα καταλάβω ποιός από τους δύο λέει την αλήθεια και έχει το δικίο με το μέρος του."

Απο την συλλογή
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

Παραμεθόρια

Πρωινό στην Επαρχία

«Λιποθυμώ» απ' τις μυρωδιές της μες στα στενά απ' τα βασιλικά, τα παρτέρια με τις μαντζουράνες και τα γιασεμιά και τ' αχνιστά φαγητά των νοικοκυρεμένων χαμηλών σπιτιών, που δεν δόθηκαν αντιπαροχή και γλίτωσαν σαν από θαύμα.

Κι οι γιαγιάδες στα χαγιατία πλέκουν τις προίκες των κοριτσιών σιωπηλές, που περιμένουν ακόμα το περιγυρισμένο σαν στα παραμύθια.

Άλλες καθισμένες χαμέ, ξεφλουδίζοντας καλαμπόκια, σπυρί - σπυρί μαζεύοντάς τα στις διπλωμένες τους λουλουδάτες ποδιές.

Τα τζιτζίκια, που δε λεν να σταματήσουν κι οι δεκαοχτούρες κλωσώντας «πρωινό μοτίβο», συνθέτουν μια εικόνα άπλετης ηρεμίας.

Η ηρεμία του πρωινού, που δεν καλοξύπνησαν ακόμα τα παιδιά να φέρουν τη ζωή τριγύρω.

Και τα τεμπέλικα σκυλιά να κοιμούνται ακόμα, Μου λένε να περιμένω.

Να μείνω ακόμα κοντά σου, μακριά απ' το θόρυβο και την άχαρη ζωή της άλλης πόλης.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

Εσπερινός

Βυζαντινός ήχος σε πλάγιο τέταρτο.

Αγιωτικά και ψαλμωδίες χύνονται ολόγυρα, ανακατεμένα με το λιβανωτό και τ' άρωμα απ' τα φυτά του κήπου τα μυρωδάτα.

Το χωριό μου όλο ευωδιάζει. Αντιλαλούν τα γύρω βουνά και οι ρεματιές.

Χάνεται στη θάλασσα η ευλογία, μαζί με τα μελτέμια και παντού, γύρω τριγύρω η Χάρη Του.

Τι ψαλμωδία, αγνή, ποιητική!
Τι θρησκευτική τελετουργία, δίχως όρια,
ο Εσπερινός στην επαρχία που είναι!

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

Διαβάζετε

ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Είναι δική σας

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς,

για να το βρεις καλύτερο σαν ξαναπάς.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ:

Γεώργιος Ι. Παπαλέξης	5.000
Βασιλική Αθ. Σβούκα	10.000
Αθηνά Παπαλέξη - Μπούτρη	10.000
Βασίλειος Παπακώστας	10.000
Ιωάννης Γ. Μαστροκώστας	5.000
Κων/νος Νικ. Λειβαδίτης	5.000
Ντόλα και Κική Κ. Φούρλα	10.000
Κων/νος Ν. Λειβαδίτης	5.000
Αντώνιος Σκεπαρνιάς	5.000
Μαγδαληνή Αθ. Παπακωνσταντίνου	5.000
Ελένη Σκεπαρνιά	5.000
Αναστασία Ι. Μάρρου	5.000
Δημήτριος Ντούζος	5.000
Καίτη Νταφύλλου	1.000
Χρήστος Σπ. Μάλλιος	5.000
Πολύκαρπος Λειβαδίτης	5.000
Βασιλική Σκούφια	5.000
Αικατερίνη Ρεντζή	5.000
Ζωή Ξύκη	5.000
Γεώργιος Φούρλας	5.000
Κων/νος Δ. Μάλλιος	5.000
Γεώργιος Κουβελάς	30.000
Κων/να Παπαμυχαήλ (το γ. Καλλιό)	5.000
Παρασκευή Καλλιό	5.000
Τασία Κωσταρά	15.000
Νικόλαος Μπαζιώνης	6.000
Παύλος Βλάχος	10.000
Μαγδαληνή Σπυροπούλου (το γ. Γ. Ντούζου)	5.000
Μαγδαληνή Πλατάκου (το γ. Χρ. Αλπογιάννη)	5.000
Σπυριδούλα Βαρκάρη	5.000
Μαγδαληνή Γιοβανοπούλου	2.000
Φραγκούλα Δ. Φλέγκα	7.500
Αντώνιος Δ. Φλέγκας	7.500
Αικατερίνη Δ. Φλέγκα	10.000
Ευαγγελία Κ. Κουβελά	5.000
Γεώργιος Καραθάς	10.000
Αθανάσιος Γ. Καραθάς	5.000
Ιωάννα Ρηγάτου	3.000
Γεώργιος Αθ. Μάλλιος	10.000
Ιωάννης Αθ. Μάλλιος	6.000
Μαγδαληνή Αθ. Μάλλiou	4.000
Ιωάννης Γ. Μάλλιος	5.000
Σπυριδούλα Μάλλiou	2.000
Ευαγγελία Πατρινού (το γ. Αθ. Μάλλiou)	3.000
Ευαγγελία Γ. Καραθά	5.000
Μαγδαληνή Ν. Λούπα	5.000
Αικατερίνη Ν. Λούπα	5.000
Λαμπρινή Τζανακάκη (το γ. Ν. Λούπα)	5.000
Χαΐδω Δενδρινού	15.000
Αριστείδης Δ. Πανάγος	10.000
Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης	10.000
Νικόλαος Θ. Μαζιάς	10.000
Αικατερίνη Α. Κωλέττα	5.000
Μαρία Σταθοπούλου (το γ. Ν. Λούπα)	5.000
Αντώνιος Παπαλέξης	3.000
Κων/νος Γ. Μάντης	4.000
Βασιλική Κ. Μάντη - Ιωαννίδου	3.000
Παντελής Β. Μέρμηγκας	5.000
Χρήστος Λειβαδίτης	5.000
Γεώργιος Κ. Μάντης	5.000
Αλέκος και Νένα Φλώρου	15.000
Κώστας και Πέγκυ Φλώρου	15.000
Γεώργιος και Βάλια Φλώρου	15.000
Σπύρος Γ. Πλάκας	5.000
Αθανάσιος Βλάχος	5.000
Νίκος Αθ. Βλάχος	3.000
Παναγιώτα Α. Βλάχου	2.000
Κων/νος Αθ. Βλάχος	3.000
Ιωάννης Δ. Μάλλιος	5.000
Αντώνιος Αθ. Πλάκας	5.000
Δημήτριος Καρανδρικός	5.000
Ιωάννης Λειβαδίτης	5.000
Παύλος και Μαρία Βλάχου,	
Κώστας και Σπύρος Βλάχου	15.000
Βασίλειος Κοτίνης	5.000
Χρήστος Καλλιμάνης	5.000
Αθανάσιος Ευθ. Πλάκας	5.000
Ιωάννης Παπακώστας	10.000
Μαγδαληνή Τσιόπα	5.000
Αλέξανδρος Αντ. Παπαλέξης	5.000
Τούλα Μπαροτσάκη και	
Αγλαΐα Κωκολιού (το γ. Φωλιά)	10.000
Αικατερίνη Λάππα - Κωτάκη	10.000
Γεώργιος Ν. Καραγιάννης	5.000

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ:

Βασιλική Παπακωνσταντίνου (το γ. Γ. Πανάγου)	Δρχ. 10.000
Σωτήριος Γ. Γραβάνης	» 30.000
Χρήστος Γ. Μαστροκώστας	Δολ. 30
Λεωνίδας Γ. Μαστροκώστας	» 30
Νικόλαος Γ. Μαστροκώστας	» 20
Καλλιόπη Καφετζή (το γ. Γ. Μαστροκώστα)	» 20
Παναγιώτα και Ευθύμιος Πανάγος,	
Γεώργιος και Μαρία Πανάγου	» 25
Περικλής και Γιάννα Πανάγου	» 25
Ειρήνη Ι. Μασγάλα	» 20
Νικόλαος Ι. Μασγάλας	» 20
Βασιλική Π. Κατσαρού (το γ. Ι. Μασγάλα)	» 20
Δήμητρα Κ. Τσορού (το γ. Ι. Μασγάλα)	» 20
Πελαγία Κ. Σιδερά (το γ. Ν. Μπαλαφούτα)	» 20